72ste JAARGANG No. 9421 — Woensdag 21 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Laatste bolwerk van Perón met brisantbommen vernietigd

Buenos Aires heden in handen der opstandelingen

Leiders van opstand eisen uitlevering en berechting van gevluchte Perón

Buenos Aires. — Het Argentijnse leger liet Dinsdagavond laat een regen van brisantbommen neerdalen op het laatste bolwerk van Peron in Buenos Aires, het hoofdkwartier van de nationale bond, waarin enige honderden leden zich hadden verschanst. Reeds twee dagen was het gebouw door tanks omringd geweest. Vannacht is het vernietigd met de meesten van de vier tot zeshonderd man, die zich daar hadden opgesloten. Slechts enkele mannen slaagden er in de brandende puinhopen te verlaten.

De beschieting begon enige uren nadat gemeld was, dat de militaire junta, die het bewind van Perón overnam, aan boord van de kruiser „La Argentina" in de marinebasis Rio Santiago, over de onvoorwaardelijke overgave besprekingen met de leiders van de opstandelingen was begonnen.

In gewoonlijk betrouwbare kringen zijn berichten ontvangen, dat een revolutionnaire junta, die het voorlopig bestuur zal overnemen, zal worden gevormd. Deze zal waarschijnlijk bestaan uit generaals en wel Eduardo Lonari en Julio Lagos, bevelhebbers van de strijdkrachten van de opstandelingen in respectievelijk Cordoba en Mendoza, en Schout bij Nacht Isac Rojas, bevelhebber van de opstandige vloot.

De verblijfplaats van Perón is nog altijd niet bekend. Aanvankelijk zou hij aan boord van een Paraguese kanonneerboot zijn gegaan, doch toen bleek, dat de vloot geen vrijgeleide voor de reis naar Paraguay wilde geven, had hij dit schip weer verlaten om zich in de ambassade van Paraguay te verschuilen. Een bevestiging van deze veronderstelling is niet verkregen. Tal van andere leidende Peronisten schijnen intussen eveneens de wijk naar buitenlandse ambassades te hebben genomen.

Volgens een bericht van de radio der opstandelingen in Cordoba zijn de vredesonderhandelingen aan boord van de kruiser „La Argentina" afgebroken. Er zou in Cordoba een voorlopige nationale regering zijn gevormd onder leiding van generaal Eduardo Leonardi.

Volgens een bericht van Radio Montevideo zou de leiding van de Peronistische Partij aan de partijleden opdracht hebben gegeven op hun post te blijven en instructies af te wachten.

De gouverneur van Buenos Aires, majoor Carlos Aloe is afgetreden.

Volgens Radio Montevideo waarschuwde de geheime zender van de opstandelingen in Buenos Aires het commando van de revolutionnairen in Puerto Belgrano, dat het algemeen vakverbond 10.000 man onder de wapenen heeft, die op instructies wachten.

Radio Buenos Aires maakte vannacht bekend, dat de troepen van de regering zich onvoorwaardelijk zullen overgeven.

De militaire Junta heeft bekend gemaakt, dat zij het aftreden van president Perón officieel heeft aanvaard.

Volgens Radio Montevideo eisen de leiders van de opstand de uitlevering en berechting van Perón.

In goed ingelichte kringen in de hoofdstad meent men te weten, dat de revolutionnaire strijdkrachten in de loop van hedenmorgen Buenos Aires zullen bezetten. Generaal Lagos verklaarde in een radio-uitzending hedennacht, dat het opperbevel van de opstandelingen maatregelen nam om een einde te maken aan de activiteit van groepen Peronisten, die hun krachten concentreerden in het gebied van Rio Quanto in de provincie Cordoba. Hij beschuldigde de Peronisten er van het bestand te hebben geschonden.

In Buenos Aires waren gistermorgen alle ochtendbladen normaal te koop. De mensen waren nieuwsgierig de bijzonderheden van de krijgsverrichtingen te vernemen en graasden als het ware de kranten uit de handen der krantenventers. De militaire junta had echter alle bijzonderheden van de strijd onderdrukt en een blad moest een gehele pagina opnieuw opmaken, welke aanvankelijk gewijd was aan foto's van Córdoba.

In Engeland is vastgesteld, dat voetbalwedstrijden het grootste aantal televisie-kijkers trekken. Men schat het op ruim 10 millioen.

„Le Monde" over Peron's val

Parijs. — Het onafhankelijke Parijse avondblad „Le Monde" is van oordeel, dat de onmiddellijke les van Peróns val is, dat „men in Latijns Amerika niet tegen het leger regeert".

In een hoofdartikel schreef het blad: „De enige politicus in Zuid-Amerika, die de traditionele macht van het leger kon remmen, is misschien met de glimlachende, athletische dictator van het toneel verdwenen. Hij durfde niet. Er is weliswaar sprake geweest van de vorming van een arbeidersmilitie. Maar misschien was dat in ieder geval toch al te laat. Kennelijk maakte de grootspraak der Peronistische leiders en vakbondsleiders niet langer indruk dan op een beperkt aantal arbeiders."

Volgens „Le Monde" is het te hopen, dat de weinige positieve aspecten van het Peronisme niet teniet gedaan worden door de verbeide terugkeer van de persvrijheid en de burgerlijke vrijheden en het einde van de godsdienstvervolging.

Orkaan Hilda teistert Mexico

Ciudad Mexico. — Ten gevolge van de zware regenval veroorzaakt door de orkaan Hilda zijn Dinsdag in Noord- en Midden-Mexico 17 mensen gedood, 350 gewond en 30.000 dakloos geworden. Tampico lijkt op een gebombardeerde stad. Bij Ciudad Victoria in het Noorden van het land is een dorp geheel weggevaagd door het overstromingswater. Meer dan 200 mensen zijn daar vermist. De voornaamste wegverbinding tussen Mexico en de Verenigde Staten is verbroken.

In het industrie- en spoorwegcentrum San Luis Potosi in Midden-Mexico zijn gehele stadsgedeelten door het water lamgelegd. Hier worden vijf mensen vermist.

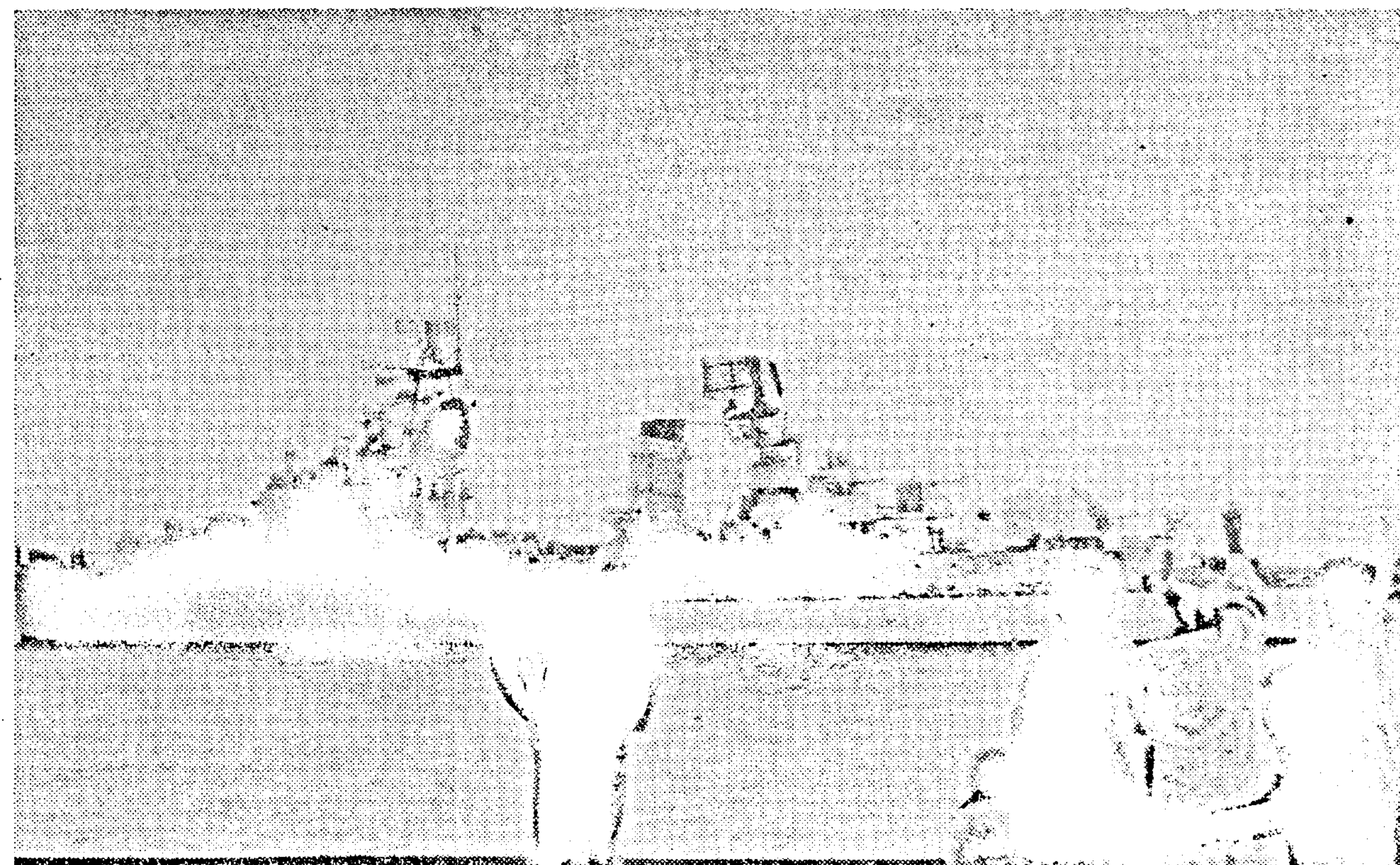
Hong Kong. — In Hong Kong zijn twee Amerikaanse burgers aangekomen, die door communistisch China zijn vrijgelaten op grond van de jongste Geneefse overeenkomst tussen China en de Verenigde Staten.

Het ontgroenen is in volle gang. Deze tafereeltjes ziet men in Amsterdam. Aankomende studenten worden ontgroend. Op de N.Z. Voorburgwal trokken deze vier studenten met hun last veel belangstelling.

STATENMUTATIES

Willemstad. — Nu de heren O.R.A. Beaujon en H.M.P. Kwiers in verband met hun nog niet (geëffectueerde) benoeming tot Gedeputeerden van het Eilandsgebied Curaçao niet langer zitting meer kunnen nemen als statenlid, zullen zij resp. vervangen worden door O. Bikker en S. Abbad.

De Staten hebben inmiddels in een openbare vergadering een wijziging van de eilanden-regeling bewerkstelligd, waarbij het aantal gedeputeerden van 4 op 5 gebracht wordt, en dit met de vereiste 2/3 meerderheid. Nu moet deze wijziging nog door Nederland worden goedgekeurd, na deze goedkeuring kunnen feitelijk de gedeputeerden als zodanig optreden.

Hr. Ms. Onderzeebootjager „Friesland" is wederom uitgevaren voor een proefvaart. De eerste maal moest de proefvaart worden onderbroken wegens een scheur in het achterschip. De Friesland zal ongeveer vier weken wegblijven. De Friesland vaart de haven van Den Helder uit.

Minister Luns opent Algemene Vergadering der Ver. Naties

Chileen JOSE MAZA tot voorzitter gekozen

New York. — Op het hoofdkwartier van de Verenigde Naties te New York is gisteren de tiende zitting begonnen van de Algemene Vergadering van deze organisatie. Bij de aanvang werd 1 minuut stilte in acht genomen. De Nederlandse minister zonder portefeuille, mr J. M. A. H. Luns, verklaarde de zitting formeel voor geopend. In zijn inleiding zeide hij, dat de vergadering voor het eerst bijeenkomt in een sfeer, die gunstig is voor het bereiken van oplossingen van problemen, die al geruime tijd op afhandeling wachten.

Onmiddellijk na de inleiding van minister Luns vroeg de Russische minister van buitenlandse zaken, Molotov, het woord. Molotov zeide, dat de Sovjet-Unie het nodig acht de aandacht te vestigen op een kwestie, die reeds eerder herhaaldelijk naar voren is gebracht, doch tot nu toe niet is opgelost, namelijk het herstellen van de Chinese Volksrepubliek in haar wettige rechten in de Verenigde Naties. Hij legde een ontwerp-resolutie voor, waarin wordt verklaard, dat China voortaan in alle organen van de Verenigde Naties zal zijn vertegenwoordigd door gedelegeerden van de Chinese Volksrepubliek.

De Algemene Vergadering aanvaardde een Amerikaans voorstel om gedurende de huidige zitting geen voorstellen in behandeling te nemen die betrekking hebben op de vertegenwoordiging van China in de Verenigde Naties.

Het toestaan van zetels aan de vertegenwoordigers van de centrale volksregering van de Chinese communistische Volksrepubliek, komt daardoor feitelijk automatisch niet aan de orde.

Joé Maza van Chili werd met algemene stemmen gekozen tot voorzitter van de Verenigde Naties voor de duur van de tiende zitting.

Deze nieuwe voorzitter hield een toespraak, waarin hij zeide, dat de goede wil onder de grote mogendheden de belangrijkste voorwaarde voor de verwezenlijking en het behoud van de vrede is. Hij sprak zijn dank uit voor het in hem gestelde vertrouwen en verklaarde, dat de voornaamste vraagstukken op deze zitting zijn de contrôle van de bewapening en het verbod van wapens voor de vernietiging op grote schaal, de vordering op het gebied van het vreedzame gebruik van atoomenergie en het vraagstuk van de herziening van het Handvest. Hij sprak de hoop uit, dat op deze zitting meer vorderingen zullen worden gemaakt met de zogenaamde koloniale kwesties.

Naar aanleiding van de toestand in Argentinië verklaarde hij, dat de samenstelling van de Argentijnse delegatie een kwestie is, die slechts de nieuwe regering in Buenos Aires aangaat.

Regering nam geen beslissing

Willemstad. — Een plaatselijk ochtendblad berichtte heden, dat de regering inzake het arbeidsgeschil bij de Mijnmaatschappij Curaçao een beslissing genomen had. Van zeer goed ingelichte zijde vernemen wij echter, dat er van een genomen beslissing (nog) geen sprake is en dit bericht dus op fantasie berust.

Moskou. — De Russische premier, Boelganin, en zijn ambtgenoot Otto Grotewohl van Oost-Duitsland hebben een nieuw verdrag ondertekend, waarbij de souvereiniteit van Oost-Duitsland wordt hersteld.

De Nederl. begroting voor 1956

Totale defensie-uitgaven van de Ned. Antillen bedragen f. 17.121.000.--

Wederkerige bijstand van Rijksdelen belangrijke taak

's-Gravenhage. — Heden bereikten ons nadere bijzonderheden over de ontwerp begroting 1956. Op de gewone dienst wordt aangevraagd Nƒ 75.777.100,—. De uitgaven voor overtochtskosten van ex-KNIL-militairen van en naar Suriname en de Nederlandse Antillen worden geraamd op ƒ 40.000,—. De kosten van de geneeskundige verzorging van in Suriname of de Nederlandse Antillen woonachtige ex-KNIL-militairen zijn ƒ 30.000,—. Voor de defensie van Suriname is ƒ 466.000,— uitgetrokken op de begroting van Overzeese Rijksdelen, nl. voor pensioenen, onderstanden, etc. aan voormalige leden van de Kon. Landmacht. De totale uitgaven van de defensie van Suriname van ƒ 8.500.000,— komen ten laste van de begroting van het departement van Oorlog. Voor de defensie van de Nederlandse Antillen is op de begroting O.R. uitgetrokken ƒ 61.000,— voor pensioenen en onderstanden, etc. De totale uitgaven van de defensie van de Nederlandse Antillen van ƒ 17.121.000 komen ten laste van de begroting van Marine.

Ook de uitgaven voor de defensie van Nieuw Guinea, ƒ 32.350.000,—, komen ten laste van de begroting van Marine.

De directie Suriname-Nederlandse Antillen staat voor ƒ 12.308.400,— op de begroting, waaronder cijfers voor een subsidie aan „Oost en West" van ƒ 30.000,—, bijdrage aan hoofdstuk 6 van de Rijksbegroting, subsidie Sticusa van ƒ 800.000,—. Onder Suriname staat vermeld personeelsuitgaven kabinet Gouverneur ƒ 115.500,—, kosten verband houdende met de voorlichting over Nederland in Suriname ƒ 5000,—; voorschot aan de Stichting voor ontwikkeling van de machinale landbouw in Suriname ƒ 9,5 millioen betalingen ter garantie van rente en aflossing van door de Stichting Machinale Landbouw in Suriname geplaatste leningen ƒ 823.000,—.

Onder Nederlandse Antillen staat personeelsuitgaven kabinet Gouverneur ƒ 128.700,—; bijdragen in de kosten van onderzoekingen, welke gemeenschappelijk het Nederlandse en Ned. Antilliaanse economische belang kunnen dienen ƒ 50.000,—; uitgaven voortvloeiende uit de beveiliging van het internationale luchtverkeer in het vluchtformatie-gebied Curaçao ƒ 405.000,—; Voorlichtingsdienst Nederlandse Antillen ƒ 78.200,—, waarvan personeelsuitgaven ƒ 42.800,— en algemene uitgaven ƒ 34.800,—.

De directie Nieuw Guinea vordert een bedrag van ƒ 60.373.550,—.

In zijn toelichting zegt minister Kernkamp, dat zijn beleid er op gericht zal zijn, dat ten volle voldaan wordt aan de opzet van de nieuwe rechtsorde om op voet van gelijkwaardigheid de gemeenschappelijke belangen van de Rijksdelen te verzorgen en elkander wederkerig bijstand te verlenen.

Een belangrijke taak voor zijn departement ziet hij in het stimuleren van de wederkerige bijstand en samenwerking, zowel op materieel als op ideeel gebied.

Bij de uitvoering van het Tienjarenplan verwacht de minister in toenemende mate een beroep op dat rijksdeel voor personeelsbijstand op Nederland. Om Suriname de nodige deskundigen ter beschikking te kunnen stellen zal ongetwijfeld meermalen een beroep moeten worden gedaan op de rijksdiensten, de provincies en de gemeenten om krachten af te staan, die in hun werkkring in Nederland moeilijk gemist kunnen worden. Tot nu toe is nimmer vergeefs een beroep gedaan op de leiders van die diensten en op de besturen van publiekrechterlijke lichamen om de gevraagde medewerking te verlenen. Ook op ander gebied zal de bijstand van de lagere publiekrechtelijke gemeenschappen niet kunnen worden gemist. De minister denkt daarbij aan uitwisseling van personeel. Het zal mede tot de taak van het departement behoren de belangstelling te stimuleren, contacten te leggen en alle activiteiten betreffende de personele bijstand te coördineren.

Zoals bekend riep de minister van Onderwijs een commissie in het leven inzake de Sticusa. Deze heeft nog geen rapport uitgebracht, zodat nadere bijzonderheden over de wijze waarop de samenwerking op cultureel gebied met de Transatlantische Rijksdelen en de Nederlandse bijstand aan die rijksdelen voor afzienbare tijd zal worden nagestreefd, nog niet kunnen worden bekend gemaakt. De minister zal uiteraard zorgvuldig toezien, dat geen maatregelen zullen worden genomen, die van ongunstige invloed kunnen zijn op de verdere uitgroei van de juist de laatste jaren steeds innigere en vruchtbaarder geworden culturele contacten.

De Wosuma zal zijn activiteiten in de Nederlandse Antillen intesieveren.

De minister releveert de inrichting van de wetenschapscentrum en de oprichting van een Marien biologisch station.

De voorlichting over Suriname en de Antillen acht de minister van bijzonder belang, omdat naar zijn gevoelen in het Statuut verankerde beginsel van samenwerking en onderlinge hulpverlening tussen Nederland en de rijksdelen onmogelijk volledig tot zijn recht kan komen indien de bewoners van Nederland onvoldoende kennis hebben van genoemde rijksdelen. Wat de voorlichting betreft is in de eerste plaats gedacht aan de rijpere jeugd, al wil dit uiteraard niet zeggen dat het onnodig zou zijn ook de ouderen de nodige voorlichting te geven.

Cairo. — Premier Nasser van Egypte heeft aangekondigd, dat de Egyptische troepen in de strook van Gaza opdracht hebben gekregen zich op zijn minst 500 meter achter de demarcatielijn terug te trekken.

Het Koninklijk bezoek aan de Bovenwinden

Defilé en fakkeloptocht op St. Maarten hoogtepunten

Op SABA en STATIUS hebben feestelijkheden intiem karakter

Op Zondag 23 October arriveren H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden per vliegtuig van Aruba op het vliegveld „Juliana" van St. Maarten. De Marinierskapel en een ere-wacht van plm. 15 mariniers, meegevaren met Hr. Ms. „De Ruyter" zijn op het vliegveld aanwezig en op het ogenblik dat H.M. de Koningin voet aan land zet op St. Maarten wordt de Koninklijke Standaard gehesen op het Little Bay Hotel, dat als residentie van H.M. en Z.K.H. zal fungeren tijdens het verblijf op St. Maarten.

Terwijl de kanonnen van de „De Ruyter" saluutschoten afvuren, begroet de gezaghebber zijn vorstin en nadat vervolgens de erewacht is geïnspecteerd, wordt de Commissie van Ontvangst van de Koningin en de Prins voorgesteld. Deze commissie bestaat uit de heren A. C. Wathey, H. M. J. Peters, C. H. Wilson, J. C. Larmonie, W. B. Peterson, dr H. C. Tjon Sie Fat, W. In 't Veld, A. L. Conner en H. E. L. Richardson.

Enkele autoriteiten worden vervolgens nog aan het Koninklijk Paar voorgested en daarna gaat de tocht naar het gezaghebbershuis, waar een grote menigte zal zijn verzameld.

In de voorzaal van het gezaghebbershuis spreekt daarna de gezaghebber H.M. de Koningin toe en brengt hij een heildronk op de Koningin, de Prins en de Koninklijke Familie uit.

Omstreeks half zes begeven de Koningin en de Prins met hun gevolg zich naar het Little Bay Hotel, waar ook de avondmaaltijd wordt gebruikt.

Tegen half negen begeeft het Hoge Gezelschap zich naar de Pasanggrahan, waar de Koningin en de Prins op de voorgalerij gezeten, een defilé en fakkeloptocht van de bevolking van St Maarten zullen gadeslaan.

Na afloop hiervan begeven Koningin en Prins zich aan boord van de „De Ruyter".

Naar Saba

Gedurende de nacht wordt dan naar Saba gevaren, waar omstreeks half negen in de ochtend Koningin en Prins met hun gevolg aan land zullen gaan. Ook hier volgt de gebruikelijke begroeting door de autoriteiten van het eiland, waarna het gezelschap in jeeps — voor Hare Majesteit de Koningin en Z.K.H. de Prins is een Country-wagon aanwezig — de tocht van de Fortbaai naar de Bottom maakt, waar een ontvangst is in de Pasanggrahan. De administrateur van Saba, de heer Buncamper, spreekt hier de Koningin toe, gevolgd door een heildronk. De oudste gedeputeerde van Saba biedt vervolgens de Koningin een geschenk namens de Sabaanse bevolking aan. Om kwart voor tien vangt een rondrit over het eiland aan, waarbij op verschillende plaatsen gestopt zal worden om van het uitzicht te kunnen genieten of bezienswaardigheden te zien. De tocht gaat door Windwardside, in welk dorpje de Koningin een wandeling zal maken. Tegen elf uur is het gezelschap terug in de Bottom en dan vangt voor de administrateurswoning een defilé aan.

Naar Statius

Rond half twaalf verlaten de hoge gasten het eiland Saba en wordt de reis voortgezet naar Sint Eustatius, waar men omstreeks 14 uur debarkeert. Hier is het de administrateur van Sint Eustatius, de heer Vlaun, die de Vorstin begroet. Er volgt dan een ontvangst in het administrateurshuis, een redevoering van de heer Vlaun en een heildronk op de koninklijke familie en daarna door de oudste gedeputeerde de aanbieding van een geschenk. De gasten stellen zich dan op buiten op de galerij om de bevolking van het eiland gelegenheid te geven te defileren. Een rondrit door Oranjestad en een bezichtiging van het Fort Oranje vormen het einde van het bezoek aan Sint Eustatius. Tegen half negen in de avond zal de „De Ruyter" met de hoge gasten weer op Sint Maarten aankomen, waarna het gezelschap zich naar het Little Bay-Hotel begeeft.

25 en 26 October zijn voor de Koningin en de Prins rustdagen, maar desalniettemin zullen er in de avonduren van de 25e een serenade worden gebracht door de jeugd en een taptoe door de marinierskapel. Op Donderdag de 27e des morgens om 8 uur verlaten H.M. de Koningin en Z.K.H. prins Bernhard en hun gevolg per vliegtuig de Nederlandse Antillen om naar Suriname af te reizen.

„MANEGES", de decadente zelfkant van het leven

Yves Allegret de regisseur van „Une si jolie petite plage" heeft in zijn jongste film „Manèges", die morgenavond 7 en 9 in West End draait, wederom de decadente zelfkant van het leven tot onderwerp genomen, al gaat hij minder ver dan in bovengenoemde eerste film en zeker minder ver dan de Nederlandse titel „Vrouwen zonder eer" doet vermoeden. Het verhaal is bij Allegret niet alles; de manier, waarop hij over het verhaal mijmert, des te meer.

Drie mensen spelen de kern van het drama. Een eigenaar van een manege is getrouwd met een jonge vrouw, die bij het begin van de film zwaar gewond in het ziekenhuis ligt. De man aanbidt zijn vrouw, ten onrechte, naar hij spoedig ervaren zal. Aan het ziekbed verschijnt namelijk ook de vulgaire schoonmoeder, die hem met verwijten overlaadt en hem duidelijk maakt dat zijn vrouw, toen zij met haar taxi aangereden werd, op weg was naar de zoveelste minnaar. In gebroken woorden verzoekt de vrouw haar moeder de man alles te vertellen

en dan volgt het verhaal van het trieste begin tot het trieste einde: de man is stelselmatig uitgebuit door moeder en dochter, die steeds op zoek zijn geweest naar liefhebbers met geld. De ziekenkamer doorbreekt telkens het verhaal van dat verschrikkelijke huwelijk en het slot is. dat de zieke wel in leven zal blijven, maar voorgoed verlamd aan anderen zal overgeleverd zijn. De man verstoot haar en laat de twee vrouwen in het ongeluk alleen.

Een triest einde inderdaad, want het ware psychologisch denkbaar geweest dat de man, en vooral deze man, in weerwil van alles zijn vrouw toch nog aanvaard had. Om twee redenen: ten eerste omdat het in zijn karakter ligt, ten tweede omdat de vrouw kennelijk een biecht heeft willen spreken en plotseling onder de druk van het lijden en de dreiging van de dood tot inkeer was gekomen. Zou de man de toestand aanvaard hebben, dan ware hij de goedheid zelf geweest — en zo stelt het verhaal hem — nu echter blijkt hij echt de sukkel geweest te zijn, die na de schokkende ontdekking niet meer in staat is tot vergeven.

Hoe dit inmiddels ook zij, men moet wel toegeven, dat de regisseur iets heeft willen doen dat het verhaal ophangen van een stel vrouwen, die alle fatsoen omver lopen om aan haar trekken te kunnen komen. Zoals hij het verhaal vertelt, is het een waarschuwing geworden, die geen sterveling tot narigheden zal aanzetten en hem veeleer zal afschrikken, gezien de gevolgen, die zulk een morbide leventje pleegt te hebben. Deze kant van de zaak wordt nog geaccentueerd door enkele lichte confrontaties met symbolen der bovennatuur. Het is Allegret's gewoonte, onopvallend aan de rand van zijn drama en als het ware geheel buiten de handeling om een paar momenten met kinderen of een priester te laten passeren, die een ogenblik de aandacht trekken naar andere aspecten van het leven. In „Une si jolie petite plage" is dit een enkele maal gedaan, in zijn jongste film doet hij het driemaal. De twee kanten van het leven lopen rakelings langs elkaar en daar waar bedoelde symbolische figuren verschijnen, krijgt het verhaal een merkwaardig reliëf, dat het nalaat het kwaad duidelijk te signaleren en de bezinning haar kans te geven. De veroordeling van het kwaad wordt er te sterker om. Daarom lijkt de film „Manèges" enkele positieve kanten te vertonen, die de invloed der negatieve elementen, waaruit het verhaal voor het grootste deel is opgebouwd, vrij sterk mitigeren, zodat men volwassen toeschouwers een bezoek aan de film geenszins behoeft te ontraden.

Naar de vorm is „Manèges" bijzonder knap. Door een wisseling van heden en verleden, door een inwendige dialoog, die nu en dan overgaat in uitwendige gesprekken, houdt de regisseur de aandacht voortdurend geboeid. Men zou kunnen aanmerken, dat er iets te veel sekst in de film voorkomt, maar dat mag nauwelijks een aanmerking heten als men bedenkt, dat we hier met een Franse film te doen hebben.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 4 P.V.'s op en verleenden 8 maal assistentie. Gistermiddag werd weer eens een valse brandmelding gedaan. De Rio Canario spuit rukte uit, maar er bleek helemaal geen brand te zijn.

Trouw aan het huis

Willemstad. — Aan de wacht verscheen de heer F.F., die aangifte deed dat twee mannen in zijn leeg huis op Salsbach woonden. Bij aankomst bleken het twee jongens te zijn van resp. 18 en 20 jaar. Zij verklaarden dat hun oom daar vroeger had gewoond....

Moeilijkheden mevrouw?

Willemstad. — In de buurt van Monte Carmelo verzocht de vrouw B. om bemiddeling voor een ruzie die aldaar was ontstaan door het te luid laten spelen van een radiotoestel.

Curacaose Aannemersfa. gedupeerd

Onredelijke eisen van Bonairiaanse arbeiders

Willemstad. — Het aannemersbedrijf A. van der Kwast alhier heeft gisteren een onaangename ervaring op gedaan met een aantal arbeiders, die het uit Bonaire gerequireerd had. Het bedrijf had zich tot het Curaçaose Bestuurscollege gewend met het verzoek om arbeiders, doch werd naar de Bonairiaanse gezaghebber verwezen die drie timmerlieden zond en daarna nog 15 losse arbeiders.

Deze timmerlieden zijn inmiddels aan het werk getogen, doch met de losse arbeiders ontstonden moeilijkheden. Hoewel te voren duidelijk met de autoriteiten op Bonaire overeen gekomen was, onder welke condities deze mensen bij genoemd bedrijf te werk gesteld zouden worden (zij zouden o.m. een voorschot van ƒ 10.- ontvangen en voorlopig in het R.K Zeemanshuis ondergebracht worden) stelden de arbeiders toch andere eisen en kwamen bestuursleden van het overkoepelend orgaan van de vakverenigingen hun wensen bij de directie bepleiten.

Uiteraard hield de fa v.d. Kwast zich aan de gemaakte afspraak, hetgeen tot gevolg had, dat geen der arbeiders aan het werk ging, hetgeen de firma uiteraard op grote kosten kwam te staan.

Inmiddels heeft Gedeputeerde Abraham van Bonaire verzekerd, dat aan de arbeiders geen andere toezeggingen zijn gedaan, dan die, welke in het schrijven van de firma aan de Gezaghebber werden vermeld. Hoe de arbeiders er bij gekomen zijn plotseling met wensen en verlangens te komen, die geheel in strijd zijn met de gedane toezeggingen, is zowel het bestuur van Bonaire als de fa v.d Kwast vooralsnog een raadsel.

Ongeval op Surinamerivier herdacht

Willemstad. — Tijdens het Surinaams Kwartiertje voor Radio Hoyer heeft de heer H. L. Braam in een treffende uitzending het droevig ongeval, waarbij elf personen op de Suriname-rivier jammerlijk verdronken, gereleveerd.

Hij bood namens de Surinaamse gemeenschap aan de nabestaanden de condoleances aan.

De uitzending werd met toepasselijke muziek besloten.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK DE PAGINA'S 5 en 6.

Diefstal

Willemstad. — Door een bewoner van het Suffisantkamp werd aangifte van diefstal gedaan. Men had een gouden oorring, armband en bij-hangsel, trouwring, polshorloge etc. ontvreemd. Later is door de recherche een zekere C.A.M. in verband met deze diefstal aangehouden, en na bekentenis ingesloten.

Met goede hotels valt op het gebied van het toerisme zeer veel te bereiken

Door de goede hotels in en om Ciudad Trujillo, hebben vervoersmaatschappijen vanuit de Verenigde Staten naar de Dominicaanse Republiek verschillende tarieven verlaagd. Deze maatschappijen krijgen hogere opbrengsten door het toenemen reisverkeer en het betrokken land ziet zijn inkomen stijgen door een toenemend toeristenverkeer.

In het begin van het jaar 1955 werd de republiek opgenomen in de populaire tiendaagse cruises van het „Evangeline", die Miami als beginpunt hadden. De Pan American World Airways volgde met zijn politiek om de Dominicaanse Republiek aan te doen op zijn goedkope Caribean „circle tours". Kortgeleden be-gon de National Airlines in samenwerking met de Dominican Airlines met een laaggeprijsde combinatie-tour die de naam „Holiday in Hisponolia" draagt en bezoekers zowel naar Haiti als naar de Dominicaanse Republiek brengt, de twee republicken op het eiland, dat de naam Hispanolia draagt.

Enige maanden geleden is de Dominican Airlines begonnen een regelmatige goedkope dienst te onderhouden tussen Miami, Ciudad Trujillo en Port au Prince. In de maand Augustus is de Varig Brazilian Airlines gestart met een non-stop vlucht New York — Ciudad Trujillo, een vlucht met nieuwe Super Constellations, die slechts 5 1/2 uur duurt. De vliegtuigen hebben zowel een eerste-, als een toeristen-klasse-compartiment.

Met de opening van het hotel „El Curaçao" zullen de luchtlijnen, die dit eiland aandoen, zonder twijfel ook lagere tarieven invoeren om meer vervoer aan te trekken, welke politiek zal slagen door de goede accomodaties, die wij dan kunnen aanbieden. Iedereen op Curaçao, die dan buitenlandse reizen per vliegtuig zal ondernemen, zal de dan geldende lagere tarieven eigenlijk aan de bouw van ons airconditioned „glamour" hotel te danken hebben.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 1 lichte aanrijding. Omstreeks 16.40 had in de Margrietlaan het volgende ongeval plaats. De personenauto bestuurd door L. en een andere auto bestuurd door B reden allebei in de richting van de Margrietlaan. De auto bestuur door L. reed aan rechts naar het midden van de rijweg om een linksafslaande laan in te rijden. De andere auto die ook naar links begon in te halen wilde de aanrijding voorkomen door zijn stuurwiel de andere kant om te gooien. Hij reed echter het trottoir op waar drie kinderen speelden. Eén daarvan, een zekere A.R. van 7 jaar kreeg lichte verwondingen en moest in het Sanatorium worden opgenomen.

Korte Raadsvergadering

Gewichtheffersbond vraagt Subsidie

Willemstad. — Gisteravond kwam de Eilandsraad van Curaçao in openbare vergadering bijeen ter afhandeling van een agenda vermeldende een groot aantal routinestukken. De raad kreeg gisteren twee nieuwe leden geïnstalleerd, t.w. de heren E. J. Broos en J. G. Felix, die de vacatures, ontstaan door het uittreden van J. A. O. Bikker (de naar de Staten vertrokken) en O. R. A. Beaujon (gedeputeerde), zullen vervullen.

Voorzitter Gorsira sprak woorden van gelukwens tot het adres van C. D. Kroon i.v.m. zijn benoeming tot wnd gezaghebber, de nieuwe leden heette hij van harte welkom en de heren Bikker en Beaujon, die geen raadslid meer zijn, kregen woorden van waardering toegezwaaid voor de wijze, waarop zij gedurende hun lidmaatschap als raadslid de belangen van land en volk hebben gediend.

Enige discussies ontstonden, toen de heer Cathalina (NVP) verzocht het verzoek van de Curaçaose Gewichtheffers Bond tot het verkrijgen van een subsidie voor het uitvaardigen van 5 gewichtheffers en één coach naar de wereldkampioenschappen te München (Duitsland) op de agenda te plaatsen. De heer Cathalina wilde nader het belang van bedoelde uitzending bepleiten. De heer J. R. Isa betoogde echter, dat deze aangelegenheid beter in de Sportcommissie kon worden behandeld, waardoor een rustige gang van zaken kon worden gewaarborgd. De heer Cathalina werd door de voorzitter terecht geïnterumpeerd met de mededeling, dat het geen zin had het verzoek van de Gewichtheffersbond te verdedigen, wanneer de raad het niet eens werd over de te volgen procedure, nl. of het onderwerp al of niet in behandeling zou worden genomen. Tenslotte werd over de procedure-kwestie gestemd en met de 10 stemmen van de DP- en COP-fractie tegen de 10 stemmen van de NVP- en KVP-fractie vóór behandeling werd door het staken der stemmen deze aangelegenheid naar een volgende openbare vergadering verschoven.

De rest van de agenda werd er snel doorgehamerd, op de diverse raadspunten, die aangenomen zijn, komen wij elders in dit blad terug.

Om de Koningin Juliana beker

Willemstad. — De scholieren gaan in schoolverband van leer trekken in voetbalontmoetingen om de Koningin Julianabeker, zulks in het kader van het Koninklijk Bezoek. De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden luidden:

Groep I: Peter Stuyvesant College — Schreuder(hoofd)school 4—1; Radulphus College — Bedrijfsschool CPIM 1—1/4—4 (Bedrijfsschool gewonnen bij loting).

Groep II: Gouv. J. R. Laufferschool — Schreuderschool onderbouw J. Dop 1—0.

Korfbal: Groep I: Maria College — Triniteits College 3—1.

Groep III: St Martinus College — St Ceciliaschool 3—3/4—4 (St Martinus College gewonnen bij loting).

Om de D. Caprilles beker

Willemstad. — De inschrijving voor de heren-dubbelwedstrijden om de "David L. Caprilles" cup is vanaf heden opengesteld. De wedstrijden zullen worden verspeeld van Zaterdag, 8 October tot en met Zondag, 23 October a.s. Alle wedstrijden zullen op de nieuwe banen te Mundo Nobo worden verspeeld. Tot aan de kwart-finale wordt er "best of three" gespeeld, daarna "best of five". Alle wedstrijden worden overdag gespeeld. Verleden jaar werd de fraaie beker gewonnen door het dubbel Gerharts/Phillip. Er valt dit jaar een spannende strijd te verwachten, daar vele nieuwe dubbels zullen inschrijven.

Nieuwe propagandist

Willemstad. — Hedenmorgen kwam de heer Henry Cardoze zich op ons kantoor presenteren als de propagandist van Jaime A. J. Sprock en hij verraste ons met een met een aardig monsterflesje Ron Carta No. 1. Goede zaken toegewenst, Cardoze!

Voetbalver. „Omega" bestaat heden 5 jaar

Willemstad. — Heden is het 5 jaar geleden, dat de voetbalvereniging „Omega" werd opgericht. Na een lange periode van inactiviteit is „Omega" nu opgebloeid tot een sterke vereniging. Het Omega-elftal heeft al heel wat bekendheid verworven in de Antilliaanse voetbalwereld. As. Zondag vertrekt het elftal naar Aruba voor een weekend-trip. Aldaar zullen ze of twee wedstrijden tegen de Douane en of het Postkantoor-personeel te Oranjestad spelen.

WEST-END:
„The Miami Story"; 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„Crosswinds" 19.00 en 21.00
ROXY:
„The racers"; 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE:
„Morire para vivir"; 20.00 uur.
ROYAL:
„Two tickets to Broadway"; 20.00 uur
RKA:
„South pacific trail"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER:
„Flaming feather"; 20.00 uur
J.P.F.-CLUB:
Canasta-drive"; 20.15 uur

APOTHEKEN.
De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica del Pueblo; Bredestraat 82, tel. 23318; in Punda door Botica Popular; Columbusstraat 15; tel: 11269

Wat gaat er gebeuren met Landhuis Groot Santa Martha?

Willemstad. — Bij de behandeling van het voorstel van het Bestuurscollege tot verkoop van een perceel grond, gelegen in het 3e district van Curaçao, deel uitmakende van de plantage Groot Santa Martha, aan de Stichting Sint Thomas College, vroeg een lid, aangezien het landhuis van Groot Santa Martha in een vervallen toestand verkeert en dreigt verder te worden afgebroken, of de mogelijkheid niet bestaat het landhuis gratis over te dragen aan de Stichting Sint Thomas College, die het huis na het te hebben gerestaureerd, bv. zou kunnen gebruiken voor huisvesting van de fraters. Hierdoor wordt tevens voorkomen, dat een van de oude Curaçaose landhuizen verloren gaat.

Een ander lid achtte het beter het landhuis over te dragen aan de Stichting Monumentenzorg. Hij koestert namelijk de vrees, dat het gebouw anderszins het karakter van monument zal verliezen.

Het eerst aan het woord geweest zijnde lid bracht hiertegen naar voren, dat naar hij vernomen heeft de Stichting Monumentenzorg voornemens is het landhuis Brievengat, dat thans gerepareerd wordt, te verhuren als woonhuis. Ook in Nederland worden dergelijke gebouwen na restauratie verhuurd en de daaruit verkregen opbrengsten worden door de Stichting Monumentenzorg aangewend voor de restauratie van andere monumenten.

Hij wees er voorts op, dat, indien het landhuis aan een instelling als de Stichting Sint Thomas College toebehoort, het gemakkelijker voor het publiek toegankelijk is, zodat het huis als monument beter aan zijn doel zal beantwoorden, dan dat het geval zou zijn wanneer het gebruikt wordt als particulier woonhuis.

Antwoord B.C.

Het B.C. antwoordde hierop, dat de door enkele leden van de Raad naar voren gebrachte wens om het landhuis Groot Sta Martha over te dragen aan een lichaam, dat het betreffende landhuis kan beheren en voor verval vrijwaren, gedeeld wordt.

Naar aanleiding van een daartoe strekkend verzoek van de Stichting Jeugdzorg Curaçao heeft het Bestuurscollege reeds verklaard in principe bereid te zijn het landhuis met een nader aan te duiden stuk aangrenzend terrein aan genoemde Stichting ter beschikking te stellen tegen de prijs van ƒ 1,— per jaar, mits de kosten voor reparatie, onderhoud en verzekering van het landhuis alsmede de jaarop verschuldigde grondbelasting door de Stichting worden gedragen.

Inmiddels heeft genoemde Stichting zich bereid verklaard de ter beschikking stelling van het landhuis onder de voorwaarden door het Bestuurscollege gesteld te aanvaarden.

Garage Wimpel presenteert nieuwe distributer-tester

Willemstad. — Onze bekende stadsvriend de heer Johan J. Wimpel, van de Wimpel Garage op de Fokkerweg, die steeds klaar staat om zijn cliënten hun auto's van prima reparatie te voorzien, heeft uit Amerika van de bekende SUN ELECTRIC Corporation een nieuwe stroomverdelertester-machine onivangen, waarmede hij zijn klanten de beste service garandeert.

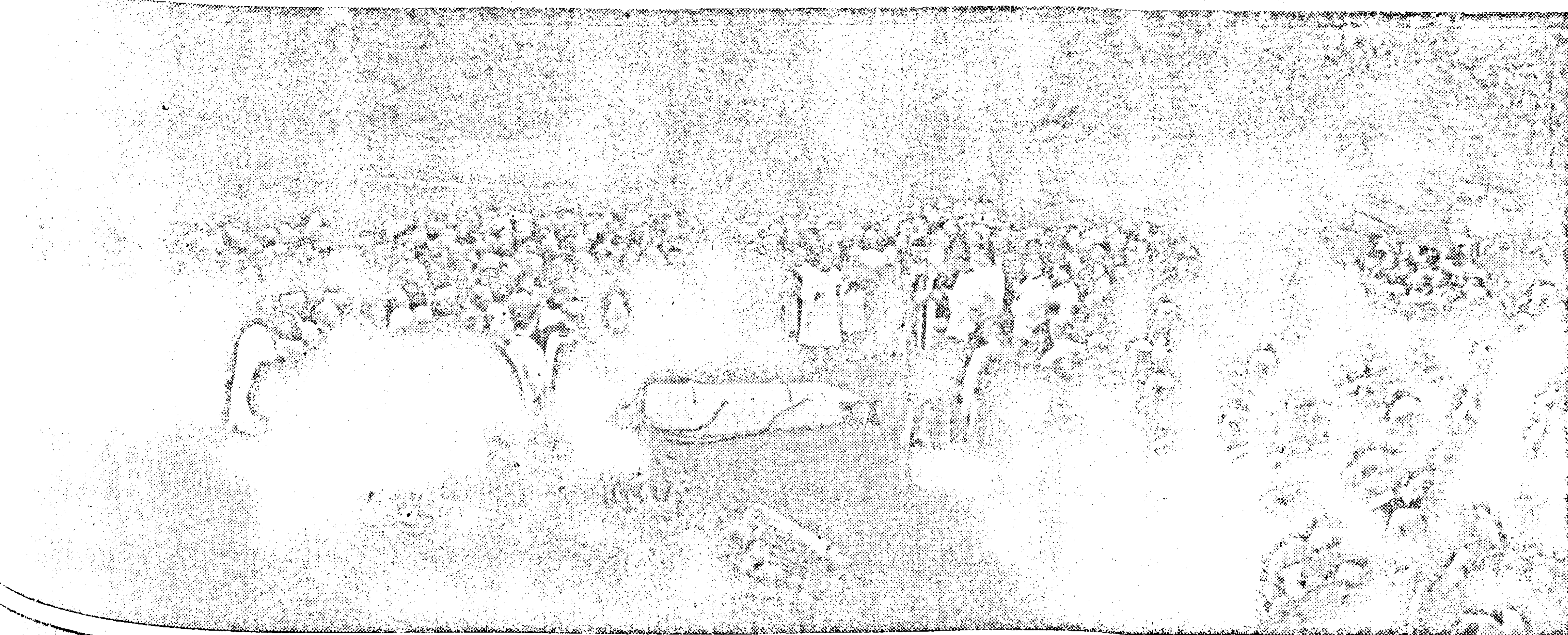
De nieuwe stroomverdeler-tester, die een zeer vernuftig apparaat is, kan 12 delen van de stroomverdeler van iedere auto, ongeacht het merk of het bouwjaar ervan controleren. „De cliënten", aldus de heer Wimpel, „klagen meestal, dat hun auto pingelt (nockelt) en dit heeft natuurlijk het nadeel, dat de auto te veel benzine verbruikt."

Het pingelen komt doordat de stroomverdeler (distributor) te laat of te vroeg werkt en dat hierdoor de juiste vermogens, die de auto kan geven, niet worden verkregen. Werkt de stroomverdeler te vroeg, dan verbruikt de wagen natuurlijk te veel benzine. Deze stroomverdeler-tester van de heer Wimpel kan nu, wat men met het blote oog nimmer kan zien, de distributor zeer precies controleren, dit natuurlijk ten gerieve van de cliënt.

Op onze vraag deelde de heer Wimpel ons mede, dat dit geen extra kosten met zich meebrengt.

Wij wensen de heer Wimpel veel succes met zijn nieuw apparaat en raden onze lezers aan een gratis demonstratie bij hem aan te vragen.

De laatste gang van Nederlands grote Kardinaal

Het stoffelijk overschot van Kardinaal de Jong is neergedaald in de witte groeve op het katholieke kerkhof te Utrecht. In aanwezigheid van kerkelijke en wereldlijke hoogwaardigheidsbekleders, familieleden van de Kardinaal en vele andere belangstellenden bidt mgr. Lemmens, de oudste bisschop in Nederland, de laatste gebeden bij het graf.

Achter twee seminaristen, die op kussens de onderscheidingstekens van de Kardinaal meedragen in de begrafenisstoet, volgen de familieleden. In het midden zijn broer, pastoor W. de Jong uit Sloten in Friesland.

Hoog boven de menigte rijst de kist met het stoffelijk overschot van de Kardinaal, getrokken door 24 fraters van het St. Gregoriushuis te Utrecht.

Voor de kathedraal wachtend op de formatie van de rouwstoet: op de voorgrond mgr. Giobbe, de Pauselijke nuntius in Nederland, en mgr. Alfrink, de apostolische administrator van het aartsbisdom Utrecht met de secretaris van het aartsbisdom J. P. Geurts. Achter hen: mgr. J. P. Huibers, bisschop van Haarlem en mgr. Mutsaerts, bisschop van 's-Hertogenbosch.

Nog geen verdediger in Jungschlaeger-affaire

Djakarta. — Een woordvoerder van het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat er nog geen beslissing is genomen over het toelaten van een Nederlandse advocaat voor de verdediging van Jungschlaeger.

Zoals gemeld, heeft de Nederlandse regering op 5 Juli jl. bij de Indonesische regering in algemene zin laten informeren, of een prominent Nederlandse advocaat zou kunnen worden toegelaten. Hierop werd op 15 Juli een afwijzend antwoord ontvangen. Daarna heeft de Nederlandse regering — mede op grond van een communiqué van de Indonesische ambassade te Washington van 15 Juli, waaruit kon worden afgeleid, dat de Indonesische regering geen bezwaar zou maken tegen de uitzending uit Nederland van een Nederlandse advocaat — met weerlegging van de Indonesische argumenten en haar verzoek om toelating van een Nederlandse jurist herhaald.

Djakarta. — De Indonesische minister van voorlichting, Sjamsuddin Sutan Makmur, heeft met betrekking tot de verkiezingen voor het parlement medegedeeld, dat men reeds vier dagen na 29 September de uitslagen zal weten van de verkiezingen in de districten, waar zij die dag zullen kunnen worden gehouden.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

5)

Om de bocht van de weg, juist daar waar de blik op het dal het ruimst en het mooist was, met grijsblauwe en violette verschieten, kwam een wanordelijke troep soldaten aan, onder leiding van een schreeuwende korporaal. Sommigen hadden uniformjassen aan, anderen alleen maar gescheurde broeken, de vuile hemden tot het middel open en velen waren op de een of andere manier verwond. Er waren enkele opvallend grote kerels bij die een taal spraken die Erlof niet verstond.

„Dat is Russisch", fluisterde zijn moeder. „Maar het is een Duitse troep".

Toen ze uitweken om de troep voorbij te laten gaan, pakte de korporaal Erlof's moeder bij haar schouder: „Meekomen".

„Maar ik ben op weg naar huis".

„Doet er niet toe. Meekomen".

De man was schor. Hij was doodmoe. Alle mannen leken uitgeput.

„Jullie moeten mangaten graven", zei hij, met zijn duim naar achteren over zijn schouder wijzend. „Hoe gauwer, hoe beter. Zorg dat we vijfentwintig vrouwen mee naar boven krijgen. Loop maar vooruit, dan gaat het vlugger".

„Komen de Russen?" vroeg Erlof. De man begon luid te lachen. Hij schreeuwde achterom: „Hier vraagt iemand of de Russen komen".

„Zeg maar dat ze er al zijn!" zei een van die grote kerels verwarrend. Hij sprak een vreemd moeizaam Duits.

„Hoor je het, jongen? Ze zijn er al. Maar deze zijn nog niet zo kwaad. Ze hebben net zo veel te vrezen als jij en ik. Dat zijn Russische vrijwilligers, die al twee jaar met de Duitsers vechten".

„Tegen hun eigen volk?" vroeg Erlof ongelovig.

„Het is ons eigen volk niet. Wij zijn Azerbeidsjanen, van achter de Kaukasus", zei de Rus.

„Kereltje, we weten geen van allen meer tegen wie we vechten en waarom we vechten", zei met een hese stem een onnadachtig soldaatje, dat voortstrompelde met een verband om zijn hoofd.

„Het is een compleet gekkenhuis waaruit niemand de uitweg kan vinden."

„Luister niet naar dat geklets", gebood de korporaal. „Görlitz, ik kan je laten inrekenen voor die zwetserij". „Doe dat maar, doe dat maar", zei het ventje moe.

„Vooruit mens, ga je nog?" baste de korporaal schor tegen Erlof's moeder. Hij gaf haar een duw, maar die negeerde zijn ... Zij draaide zich om en vroeg: „Heb je orders vijfentwintig vrouwen te halen voor het graven van mangaten of heb je orders ze zelf te graven?" Zij keek hem recht aan.

„We hebben orders ze zelf te graven", zei hij, ... onder haar blik. „Maar je ziet toch dat we te moe zijn. We hebben vierentwintig uur gemarcheerd na zes uur lang onder vuur te zijn geweest?"

„En als ik weiger?"

„Dan heb ik het recht je dood te schieten wegens dienstweigering. Elke burger is gehoorzaamheid schuldig aan een militair bevel".

„Sinds wanneer?"

„Lezen jullie hier in de bergen de plakkaten niet? Vooruit, garnaal, trek je moeder mee naar beneden. Wij wachten hier tot je met vijfentwintig stuks vrouwvolk naar boven komt. Met spaden en bijlen".

Hij zag haar aarzelen, terwijl de jongen haar aan haar mouw de weg af trok.

„Hoe langer wij hen ophouden, die vervloekte Ruski, des te meer burgers kunnen van hier ontsnappen naar het Westen, begrepen?" schreeuwde hij.

Hij keek moeder en zoon na. „Bij zulke idioten moet je altijd met opoffering aan boord komen, dan heb je succes", mopperde hij over zijn schouder naar zijn kameraden. Maar die antwoordden niet, sommigen lagen languit op hun rug aan de kant van de weg, anderen staarden somber het tweetal na.

Erlof verbeet zijn tranen toen ze die avond naar huis liepen. De hele dag zonder ophouden, zonder eten, zonder ..., hadden ze gegraven. Vijfentwintig vrouwen, de meesten met een of twee kleine kinderen bij zich die ten slotte zo hadden gedrensd dat de soldaten rake klappen hadden uitgedeeld. Een klein meisje met blonde vlechtjes had een trap gekregen, was in een van de diepe gaten gevallen en had haar been gebroken. Ze hadden haar op de wei gelegd en de moeder laten doorgraven.

„Wat is nou een gebroken been? Mens wees blij dat ze het nog heeft!"

Erlof's moeder had haar spa neergelegd, had zich opgericht en was naar de korporaal gegaan.

„Hebben jullie geen hospitaalsoldaat bij je?"

„Dood", luidde het korte antwoord.

„Laat mij het been van dat kind spalken en laat de moeder er mee naar het dal terug gaan. Als je haar laat gaan, zal ik twee gaten graven".

Hij liet het kind gaan. Hij wilde wel eens zien of die trotse rustige vrouw werkelijk tweemaal zo hard zou werken. Hij zette een Rus als opzichter achter haar. Die zat met gekruiste benen boven het gat dat zij groef en keek neer op haar zwoegende rug, evenals Erlof die rusteloos om het gat heen en weer liep, zonder te kunnen helpen.

Het was een onmogelijk werk. Grote keien moesten worden uitgegraven, boomwortels worden doorgehakt.

De grond zelf was steenhard en als zij zware brokken met haar spa omhoog wierp, kwamen ze niet ver genoeg en rolden weer terug in het gat. Maar zij keek niet op of om, zij werkte aan één stuk door, want als dit gat klaar was, moest het andere nog worden afgemaakt — het gat van de vrouw, doe met haar kind was weggegaan.

Zij keek niet naar de grote, blonde reus, die aan de rand van het gat zat en op haar werk neerzag. Zij keek niet naar Erlof, want zij vreesde zijn ogen te zien. Zij liet de steel van de spa geen ogenblik los, want zij was bang hem niet weer te kunnen vastgrijpen met haar pijnlijke handen.

„Moeder, er loopt bloed langs je armen," riep Erlof verschrikt.

„Dat is niets, mijn jongen, een paar blaren die zijn opengegaan."

Eindelijk was het gat zo diep, dat ze zelfs nauwelijks meer over de rand kon kijken. Toen keek ze omhoog. „Ik geloof dat ik klaar ben," zei ze.

De soldaat sprong op en trok haar er uit. Daarna liet hij zichzelf in het gat glijden, bukte zich wat en riep tegen Erlof: „Jij, jongen, steek ik er nog boven uit?"

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

De Kat en de Geit van Kapitein Larsen

Kapitein Larsen was „onze ouwe", en jong konden we hem zeker niet meer noemen. Hij was een beste zeeman, daar waren we het allemaal wel over eens. Aan boord van de Zeealk waren we net zo veilig als thuis in 't warme bed. We hadden hem meegemaakt met zware stormen, met dikke mist, we hadden hem nog nooit bang gezien, zelfs niet zenuwachtig.

O ja.... een bovenste beste zeeman. Als de ouwe maar niet zo'n verschrikkelijk humeur had gehad.

Een heumeur.... dat met de beste wil van de wereld niet te beschrijven is. Een humeur als een onweerswolk.... soms als een orkaan, soms zelfs als een tornado. Je weet wel.... zo'n wervelstorm in de warme landen! Soms ook als een grijze winterdag met dik sneeuw en zestien graden vorst.

Een humeur.... dat niet te beschrijven is. Ik heb dat al gezegd en ik probeer 't niet verder.

Het scheen wel, dat kapitein Larsen ons allemaal beschouwde zoals een jongen z'n oude, rammelende fiets beschouwt.... een ding, waar je gebruik van maakt, als je 't nodig hebt, en dat je daarna tegen een boom gooit.

Het leek dikwijls wel of hij ons niet beschouwde als echte mannen. Hij deed ook altijd of 't hem niks kon schelen, wat er met ons gebeurde, zolang die Zeealk maar op tijd de voorgeschreven havens aandeed.

Ik heb Larsen nooit een vriendelijk woord horen zeggen, tot die zwerfkat aan boord kwam. We hadden het dier pas ontdekt, toen we de haven van Napels al uit waren, en toen was ik zelfs bang, dat de ouwe die kat in de gaten zou krijgen en dat hij het dier overboord zou laten gooien. Maar die kat wist 't meteen beter dan ik. Het was een rare kat, een witte, met bruine vlekken en een lelijke rattestaart. Maar toen de kapitein onverwachts op het achterdek kwam en die kat zag, liep het dier meteen om zijn benen en begon kopjes te geven. De ouwe keek 's.... keek nog 's.... vroeg niets en liep weg. Die kat achter hem aan en we wisten niet, wat we er van denken moesten. Maar dat merkten we gauw genoeg, toen we de ouwe Larsen nooit meer zagen zonder de kat.

Zonder.... **zijn** kat, mag ik wel zeggen. Want het bleek al spoedig, dat kapitein Larsen het nieuwe lid van de bemanning beschouwde als zijn persoonlijk eigendom.

Larsen had er altijd op gestaan, dat hij zelf goed te eten kreeg. Wat **wij** aten, kon hem niet veel schelen, geloof ik, want hij vroeg er nooit naar. Maar nu stond hij er op, dat zijn kat en hij goed te eten kregen en de kok heeft eens gezien, dat het beste van de gebakken bot naar de kat ging.

De ouwe had zijn kat ook een naam gegeven. Die heette plotseling Pim, en hij kwam ook, als Larsen hem riep.

Pim mocht alles. Wat niemand aan boord ongestraft mocht doen, was voor Pim maar een peuleschil. Hij mocht op roof uitgaan in de kombuis, hij mocht in het bed van de ouwe slapen, hij mocht grote gaten maken in de gordijntjes in de kajuit, hij mocht dag en nacht op de brug komen.. h mocht.... alles!

En we hadden zo de indruk, dat er minder onweer, minder strenge vorst en minder orkaan in het humeur van onze ouwe zat dan vóór de verschijning van Pim.

Toen kwam de klap! We lagen in Le Havre en plotseling, vlak voor het vertrek van de Zeealk, werd Pim vermist. Met dertig man moesten we de havens aflopen en we hebben Pim teruggevonden. Hevig spartelend werd de deserteur teruggebracht aan boord en toen heb ik de ouwe, voor het eerst van mijn leven, zien glimlachen.

Een paar weken later in New Castle werd Pim opgesloten in de hut van de tweede stuurman en laat die man dat nou niet geweten hebben! Argeloos deed hij de deur open.... Pim als een bliksemschicht tussen zijn benen door.... weg.... zoek!!

Enfin.... we hebben weer met dertig man de havens afgesjouwd en we hebben Pim ook deze keer gevonden. Toen heeft de ouwe meteen een kist laten timmeren, met luchtgaten er in, en daar moest een zacht kussen in worden gelegd en een kattebak en een etensbak en Larsen beval, dat Pim daar, vóór we een haven aandeden, in zou gaan en dat hij er niet uit zou komen, voor we het land uit het gezicht hadden verloren. Dat ging wel een tijd goed.

En toen had de scheepskok op een dag in Rotterdam een geit aan boord gebracht. Dat was niet zo gek. In de eerste plaats had hij er elke dag wat verse melk van en als het verse vlees op was, kon hij het dier slachten en zo ging die geit dus een zeker einde tegemoet. Ja, dat dacht de kok.

Maar voor zover ik weet, is het er nooit van gekomen. Want even buiten Hoek van Holland werd Pim uit de kist gelaten en die verdween kwaad, wat Larsen wel van zijn beste vriend gewend was na een lange tijd van opsluiting, maar deze keer.... kwam Pim niet terug. Na enkele uren werd het hele schip afgezocht en toen vonden we Pim.... bij de geit!

De geit lag te slapen en Pim lag te snorren op de warme rug van de geit en hij sloeg zijn klauwen uit, toen Larsen hem wilde optillen.

Dat was het begin van de tederste vriendschap, die ik ooit in mijn leven heb meegemaakt. Grotere vriendschau kan **ik** me niet voorstellen. Pim sliep elke nacht bij de geit....nee, niet **bij** de geit. Hij sliep **op** de geit. Op haar warme rug.

Als Pim even wegliep, om te gaan eten, dan werd de geit onrustig en begon te mekkeren. Dan kwam Pim aanrennen, desnoods met een halfgevulde maag, om z'n nieuwe vriendin gerust te stellen.

En na een paar weken kwam de ouwe bij de kok en zei, bars als altijd: „Die geit eh.... die geit mag niet geslacht worden!"

En daarmee was het uit en zo is het gebleven. Die geit wist het zelf niet, maar Pim had z'n vriendin het leven gered.

Nog vier jaar heb ik gevaren op de Zeealk, toen werd ik tweede stuurman en de maatschappij heeft me overgeplaatst op een ander schip. Maar toen ik voorgoed van boord ging, waren de geit en de kat er nog altijd. En kapitein Larsen was er ook nog.

Dat is nu twee jaar geleden en vorige week ben ik een oude stoker tegengekomen, die nog steeds op de Zeealk vaart en die ik daar heel goed gekend heb.

„Larsen?" vroeg ik.

„Best", antwoordde de stoker. „Nog altijd dezelfde, maar niet zo kwaadaardig meer als vroeger."

„En de geit?"

„Best."

„En Pim."

„Uitstekend. Het gekke is, dat ze laatst, in Bordeaux, vergeten hadden Pim in zijn kist te doen en toen we de haven uitvoeren, dacht iedereen, dat die kat wel weggelopen zou zijn...."

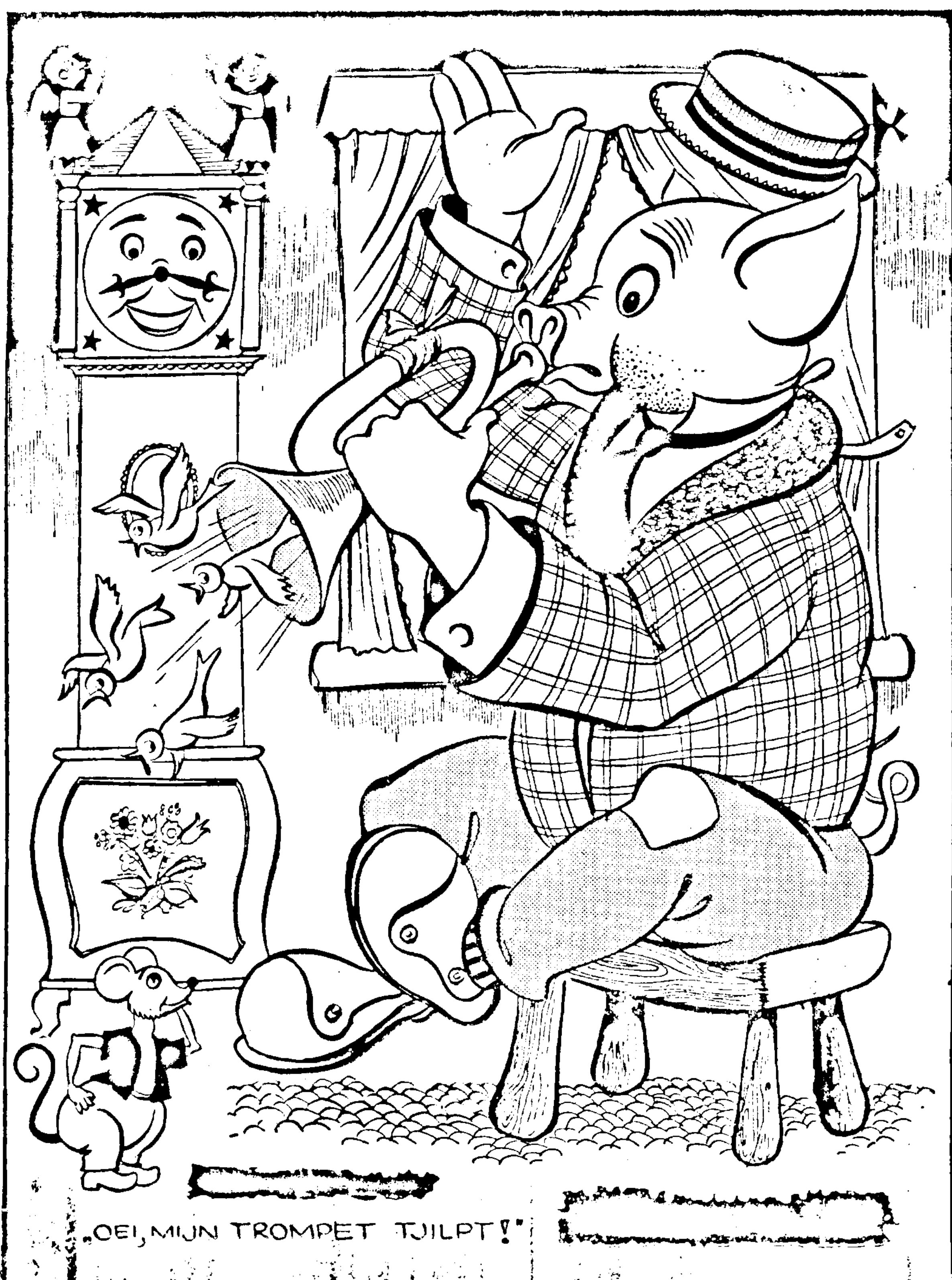
„En?"

„Niks hoor. Pim heeft er niet aan gedacht van boord te gaan. We vonden hem op de rug van de geit."

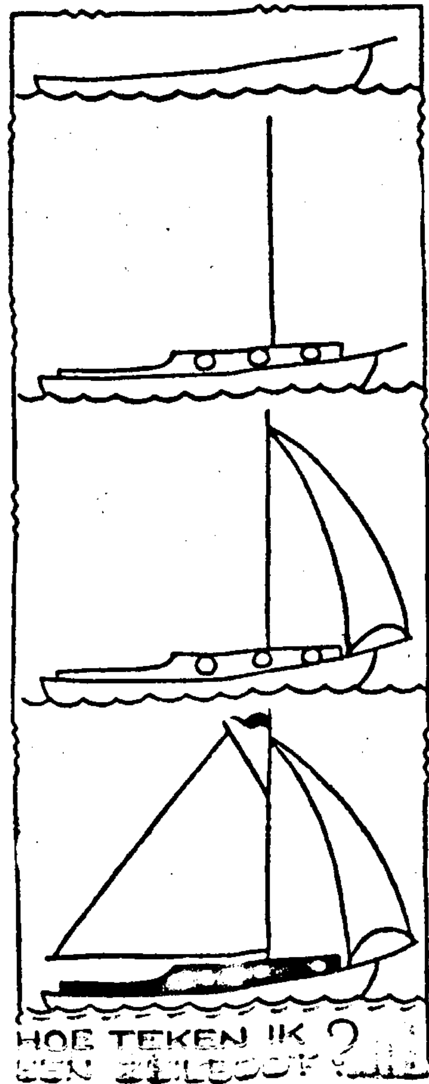
„Dat is trouw", zei ik.

„Dat zeg je goed, stuurman". antwoordde die stoker. „Tabé."

A.H.

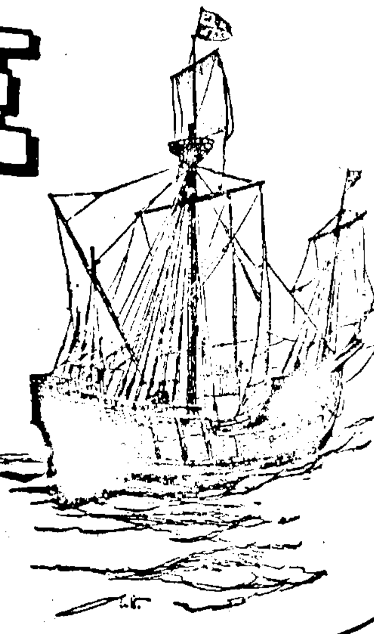

„OEI, MIJN TROMPET TJILPT!"

HOE TEKEN IK ?
EEN ZEILBOOT

ONZE WONDERE WERELD

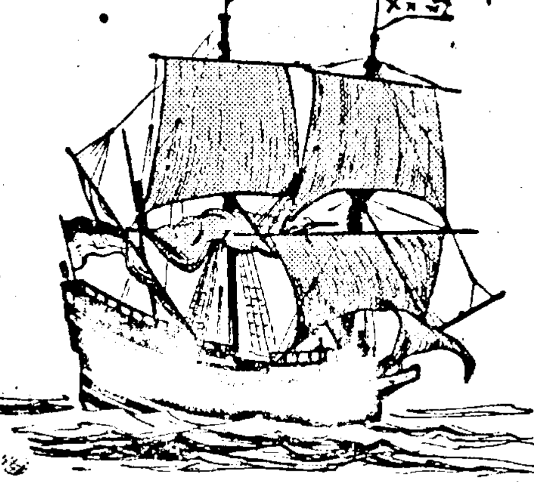

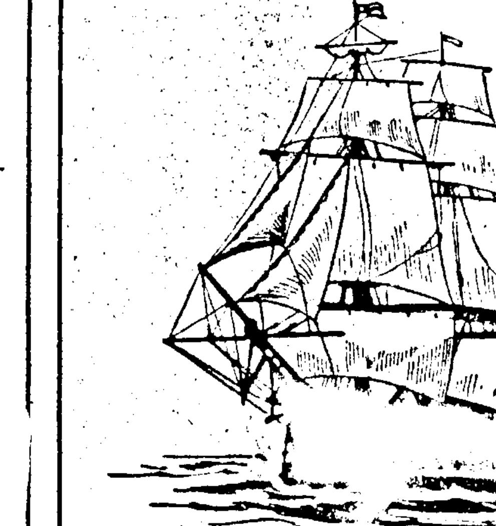
DE SANTA MARIA WAS EEN VAN DE DRIE SCHEPEN, WAARMEE COLUMBUS OP 3 AUGUSTUS 1492 UIT PALOS VERTROK. HET SCHIP LEED OP 6 DECEMBER SCHIPBREUK BIJ HAITI.

MERKWAARDIGE SCHEPEN

TAL VAN ZEEKASTELEN MAAKTEN NAAM IN DE GESCHIEDENIS. DIT GEBEURDE NIET ALLEEN DOOR DE GEVECHTEN, DIE ZE MEEMAAKTEN, MAAR OOK VAAK DOOR HUN VERRE TOCHTEN.

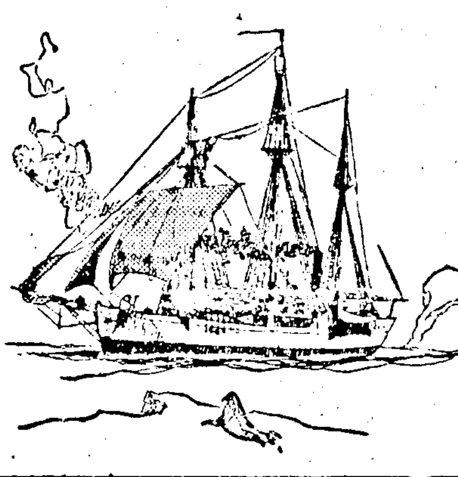
DE HALVE MAAN WAS HET SCHIP, WAAROP HENDRIK HUDSON IN 1609 OP LAST VAN DE OOST-INDISCHE COMPAGNIE UITVOER. HET WERD IN 1618 DOOR DE ENGELSEN IN BRAND GESTOKEN.

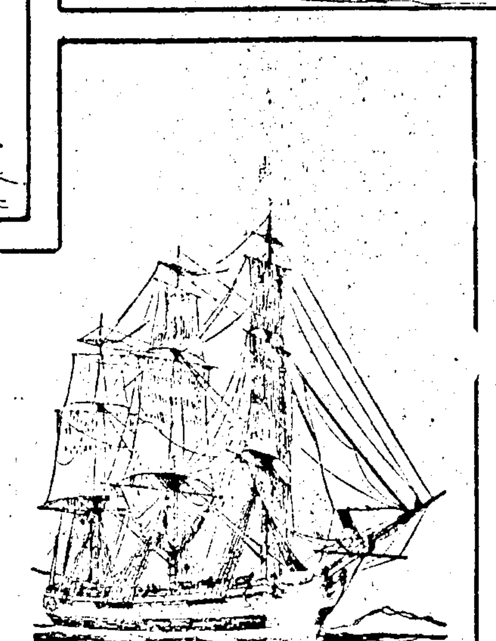

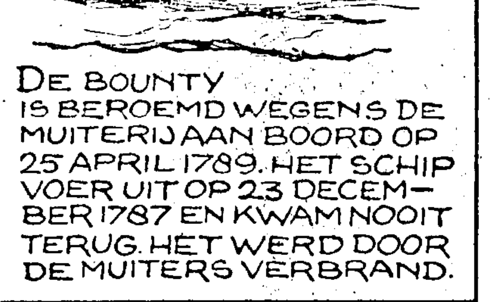

DE VICTORY, GEBOUWD VAN 1759 TOT 1765, WAS EEN EERSTEKLAS OORLOGSSCHIP MET 100 KANONNEN: EEN ZOGENAAMDE DRIE-DEKKER EN HET BEROEMDE SCHIP VAN NELSON.

DE FRAM WAS HET SCHIP, WAARMEE DE NOORSE ONTDEKKINGSREIZIGER FRIDTJOF NANSEN IN 1893 GEDURENDE DRIE JAAR DE NOORDELIJKE IJSZEE BEVOER.

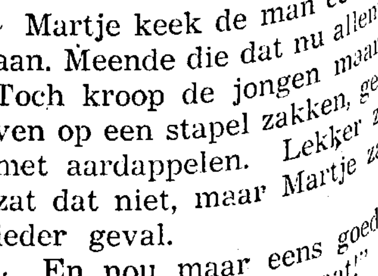

DE BOUNTY IS BEROEMD WEGENS DE MUITERIJ AAN BOORD OP 25 APRIL 1789. HET SCHIP VOER UIT OP 23 DECEMBER 1787 EN KWAM NOOIT TERUG. HET WERD DOOR DE MUITERS VERBRAND.

DE MARY WAS EEN JACHT, DAT DE STAD AMSTERDAM IN AUGUSTUS 1660 CADEAU DEED AAN DE ENGELSE KONING KAREL II, TOEN HIJ UIT BREDA NAAR ZIJN EIGEN LAND TERUGGING.

AVONTUREN van Martje „Maakjenietdruk"

Een gekke naam hé? Maakjenietdruk! Natuurlijk was dat de echte naam niet van Martje. Eigenlijk heette hij Martien Marijn. Maar zo noemden de mensen hem haast nooit.

Wel Martje Maakjenietdruk!

Je kunt haast wel begrijpen waarom. O ja, die Mart deed alles aan. Hoe minder hij te doen had, hoe liever. En nog het allerliefst deed hij helemaal niks!

Een prachtjongen dus.

En die prachtjongen ging dan eindelijk van school af.

„Of ie mooie cijfers had op zijn rapport?"

Daar zullen we maar niet over praten. Martje had zich nooit ergens druk voor gemaakt. Dus dan begrijp je het wel.

Toch ging Martje niet graag van school.

„Ik wil nog best een beetje op school blijven!" had hij tegen vader gezegd.

Maar vader Marijn was ook niet gek.

„Je luie leventje is uit, vriendje. Je gaat meteen naar een baas!" Alleen dat woord „baas" bezorgde Martje al een koude rilling. Want aan dat woord baas zat ook het woord werken vast.

En, jullie weten het al, aan werken had Martje een heleboel broertjes dood!

Maar ja, vader had gezegd: je gaat naar een baas en dus gebeurde het ook. En hij liet er geen gras over groeien.

Martje had gedacht:

„Ik zal best eerst een paar dagen bij moeder thuis mogen blijven. Heerlijk lekker rusten en niks doen!"

Misschien had Martje ook wel helemaal niets gedacht. Maar gehoopt had hij het in ieder geval.

Maar niks hoor.

De volgende dag al begon het spul.

Voor dag en voor dauw, naar Marts idee tenminste, werd hij uit zijn bed getrommeld. Het was half acht.

„Aankleden!" gebood vader. „Ik ga met je mee naar een baas. De groenteman op de hoek wil het met je proberen. Je krijgt de vererende baan van.... loopjongen!"

„Loopjongen!" schoot het door Mars gedachten. „Da's niet gek. Dan kan je lopen, zo hard je wil!"

„Ja, daar voel ik wel iets voor, vader", zei Mart.

„Kijk, dat valt mee", lachte vader. „Ben je klaar, dan gaan we meteen op stap."

Dat was wel wat haastig naar Martje's zin. Maar vader wilde het en dan was er niet veel aan te doen.

Zoetjes sjokte hij, zo'n beetje achter vader aan, de straat door. De groenteman stond juist voor de deur. Hij zag vader al aankomen.

„Haha, meneer Marijn. Bent u daar al? En is dat Martje, Maakjenietdruk? Een flinke jongen lijkt me dat. Die zal wel van aanpakken weten!"

„Dat zult u gauw genoeg ontdekken", lachte vader ook. „Je weet er alles van, hè? Je gaat je gang maar."

„Het komt dik voor elkaar, meneer Marijn. „Dat zie je dadelijk. Die Mart is een kerel, op wie je rekenen kan. Ik heb schik in je, Mart. Jij bevalt me."

Mart voelde zich nog niet wakker genoeg om de betekenis van al die woorden tot zich te doen doordringen. Hij merkte ook niets van de knipoogjes, die de mannen elkander gaven. Hij ontdekte even later alleen, dat vader weg was en hij naast de groenteman in de winkel stond. En daarmee begonnen de avonturen van Martje Maakjenietdruk.

„Ga er even bij zitten, jongen!" zei de groenteman. „Ja, daar op die zakken. Neem er gerust je gemak van."

Martje keek de man eens even aan. Meende die dat nu allemaal? Toch kroop de jongen maar boven op een stapel zakken, gevuld met aardappelen. Lekker zacht zat dat niet, maar Martje zat in ieder geval.

„En nou maar eens goed kijken, hoe alles hier gaat!" ging de baas weer verder. „Dan leer je het vak zo!"

„Dat heeft niet zo'n haast", dacht Mart bij zichzelf. En hij nestelde zich wat beter tussen de zakken in. Een stoel zou veel lekkerder gezeten hebben, maar daar dorst hij toch niet om te vragen. Zo langzamerhand kwamen de eerste klanten binnen. Het scheen een goede zaak te zijn, want het werd steeds drukker. Vol verbazing keek Mart naar het werken van zijn baas. Een enkele keer keek de baas ook wel eens naar hem. En één keer zei hij zelfs:

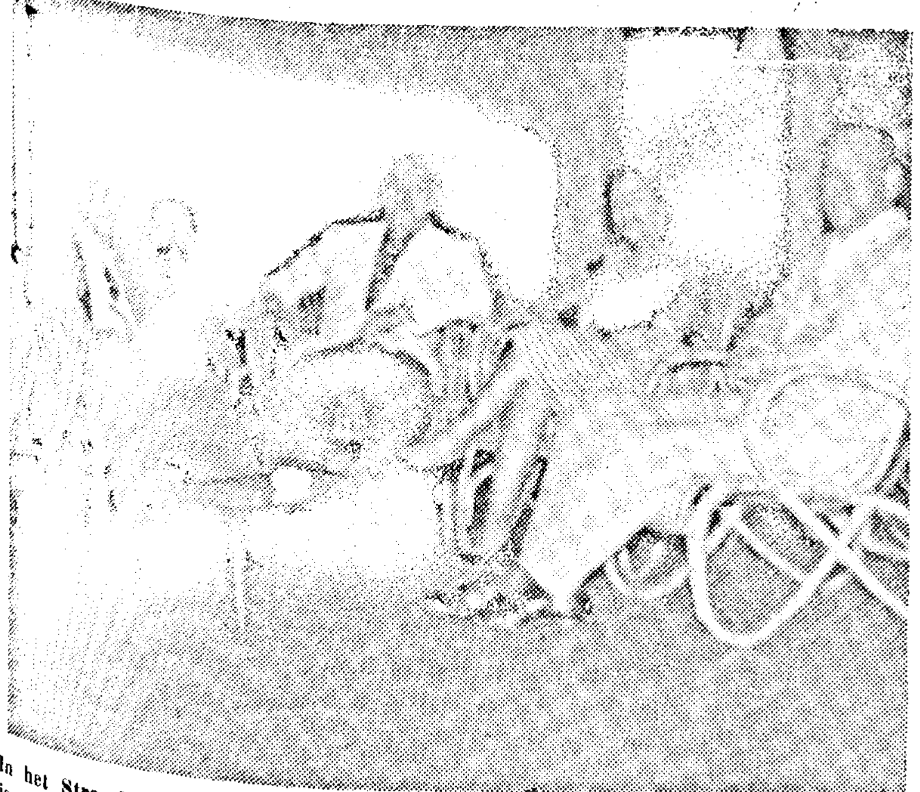
„Je zult wel moe worden van al het werken, dat IK doe!"

Toch lachte Mart even. Toch vond hij wel een leuke baas. Het kwam echter niet in Marts brein op, uit zichzelf eens op te staan en te zeggen: „Kan ik u niet een handje helpen, baas?" Neen, dat was niks voor de jongen. Daarom heette hij trouwens Maak-je-niet-druk! Als die aardappels niet zo hard waren, zou hij het hier op die zakken best de hele dag uithouden. Maar zover zou het niet komen. Plots schrok Mart op uit zijn gedommel. De baas had zijn naam genoemd. „Loop eens even met mevrouw mee, jo. Tien kilo aardappels en twee rooie kolen!

Het drong nog niet goed tot Mart door, wat de bedoeling van deze woorden was. Wel zag hij, dat de baas een grote grauwe zak in de hand hield, die een klein beetje rondzwaaide en toen in eens, bons, die zak op Marts rug deed neerkomen.

(Wordt vervolgd)

Journalisten van „El Imparcial" brengen ook bezoek aan Aruba

In het Strand Hotel konden wij bovenstaande foto maken van het tweetal journalisten van El Imparcial, San Juan, Puerto Rico. Van links naar rechts ziet men dr. Mariano Arrayo Suarez, de voorzitter van de Vereniging van Handelaren op Aruba de heer Clinton Whitfield, mevrouw Dorita de Lemos R. en de heer Jorge de Castro.

Oranjestad. — „Het spijt ons niet een maand eerder op Aruba gekomen te zijn", zei ons Señora Dorita de Lemos R., speciale correspondente van San Juan's grootste dagblad El Imparcial. Zij kwam samen met haar collega, de heer Mariano Arrayo Suárez, manager Promotion and Public Relations van hetzelfde blad, nadat zij een bezoek hadden gebracht aan ons zustereiland Curaçao.

Ter gelegenheid van het bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard, eerst aan Puerto Rico en daarna aan de Nederlandse Antillen, zal El Imparcial met een speciale editie van 68 pagina's uitkomen. (Bij hun bezoek aan Curaçao hebben de beide journalisten meegedeeld dat de speciale editie 200 pag. groot zou zijn! Red.) Daartoe brengen de twee een bezoek aan Curaçao en Aruba om op de hoogte te komen van het Bestuurstelsel, de politiek, de economie, landbouw en veeteelt, industrie, enz.

Gistermorgen ontmoetten wij de bovengenoemde journalisten op het vliegveld Dakota en na een afspraak maakten wij verder kennis in het Hotel Strand, waar zij beide logeren. Zij hadden reeds een en ander gehoord over de autonomie van de Nederlandse Antillen, doch wilden gaarne het naadje van de kous weten om dit nieuws met hun 86.000 oplage over alle Zuid en Middel Amerikaanse Staten te verspreiden. Zij bezochten gisteren reeds verschillende instanties en voor vandaag stonden op het drukke programma nog een 10-tal bezoeken, w.o. die aan de Gezaghebber en de Lago. De heer Suárez moest hedenmorgen, tegen zijn zin, reeds vertrekken, doch mevr. de Lemos bleef hier.

Als Portorikeinen wilden zij in de eerste plaats weten wat de autonomie betekende voor het volk en hun eerste indruk was een gunstige.

Puerto Rico heeft een bevolking van ongeveer 3 millioen, waarvan er 1 millioen in San Juan wonen. De regering heeft een 5-jarenplan ontworpen en wil er 358 nieuwe industriën vestigen. Zij investeert gewoonlijk $125 millioen per jaar, waarvan 103 millioen voor onderwijs. Men wil er bepaalde fabrieken bouwen en inrichten, zodat het alleen nog maar nodig zal zijn het benodigde kapitaal te investeren en de zaak aan de gang te brengen. Verder wil men er het onderwijs opvoeren en, behalve de industrialisatie, de landbouw tot een hoger peil brengen. De heer Luiz Martin is de huidige Gouverneur van Puerto Rico.

Het vele pagina's tellende grootste dagblad van Puerto Rico met een oplage van 86.000 exemplaren per dag wil op de dag, dat Koningin Juliana te San Juan aankomt uitkomen met een speciale editie, voornamelijk gewijd aan het Huis van Oranje en het Koninkrijk der Nederlanden. Deze editie zal 68 pagina's bevatten en heeft een gekleurd titelblad, waarop staat H.M. Koningin Juliana in hermelijnen mantel, de Benedenwindse eilanden en het Nederlandse Rijkswapen, dit geheel omlijst met Nederlandse vlaggen. Verder zij nog vermeld, dat het bedrijf van El Imparcial een personeelsbezetting heeft van 378 man.

Bevorderd

Oranjestad. — De heer C. Attema, hoofdagent en plaatselijke commandant van Sta. Cruz is gerekend vanaf 1 September bevorderd tot onder-inspecteur van Politie. Gaarne bieden wij de heer Attema met deze bevordering onze gelukwensen aan.

Van verlof terug

Oranjestad. — Gistermiddag kwam de heer Theo Hese van Europees verlof terug op ons eiland. Wij roepen de heer Hese hierbij een hartelijk welkom toe.

Dood gevonden

Sta. Cruz. — Gistermorgen omstreeks 5 uur werd de politie gewaarschuwd dat er een man dood lag achter zijn woning te San Fuego, nabij Sta. Cruz. Het bleek R.G. te zijn, die al enige tijd werkloos was.

Dokterstas ontvreemd

San Nicolaas. — Maandagmorgen ontdekte dr V. te S. Nicolaas dat zijn tas, inhoudende instrumenten en medicamenten uit zijn niet afgesloten auto verdwenen was. De auto stond voor zijn woning geparkeerd.

Weer een inbraak

San Nicolaas. — Aan de lopende band worden er de laatste tijd inbraken gepleegd en meestal in gebouwen en woningen, waarin zich niemand bevindt. Dit maal was het de beurt van een café aan de Sint Maartenstraat te San Nicolaas, doch de buit was er niet groot. De kastelein J.B. kwam aangifte doen en er werd in totaal een bedrag van ongeveer f. 13.— vermist. Men had zich toegang tot het café verschaft door een raam te forceren.

RCA-Trappers: 4 - 3

Oranjestad. — De voetbalwedstrijd R.C.A. — Trappers eindigde in een 4—3 overwinning voor R.C.A. Met de rust was het 3—0 voor R.C.A. en op het laatst kreeg R.C.A. nog een penalty toegewezen, hetwelk de stand op 4—3 bracht.

Hedenavond Rockey Marciano vs Moore

New York. — Het titelgevecht zwaargewicht tussen de titelhouder Rocky Marciano en de uitdager Archie Moore, dat gisteravond zou plaats vinden, is uitgesteld met het oog op de orkaan Ione.

Bij de weging bleek dat de titelhouder en zijn uitdager elkaar in gewicht heel weinig ontlopen.

Rocky Marciano woog 85,288 kilo tegen Moore 85,275 kilo voor hun titelgevecht zwaargewicht, dat als gevolg van de orkaan „Ione" naar hedenavond in het Yankee Stadium is verschoven. De beide boksers behoeven niet meer te worden gewogen, maar mocht de strijd opnieuw uitgesteld worden, dan moet zulks ingevolge het reglement van de State Athletic Commission wel gebeuren.

Het ANP berichtte ons nog, dat de vraag of dit gevecht heden zal worden gehouden eveneens afhangt van de weergesteldheid. Is deze ongunstig dan zal het gevecht op 23 September worden gehouden.

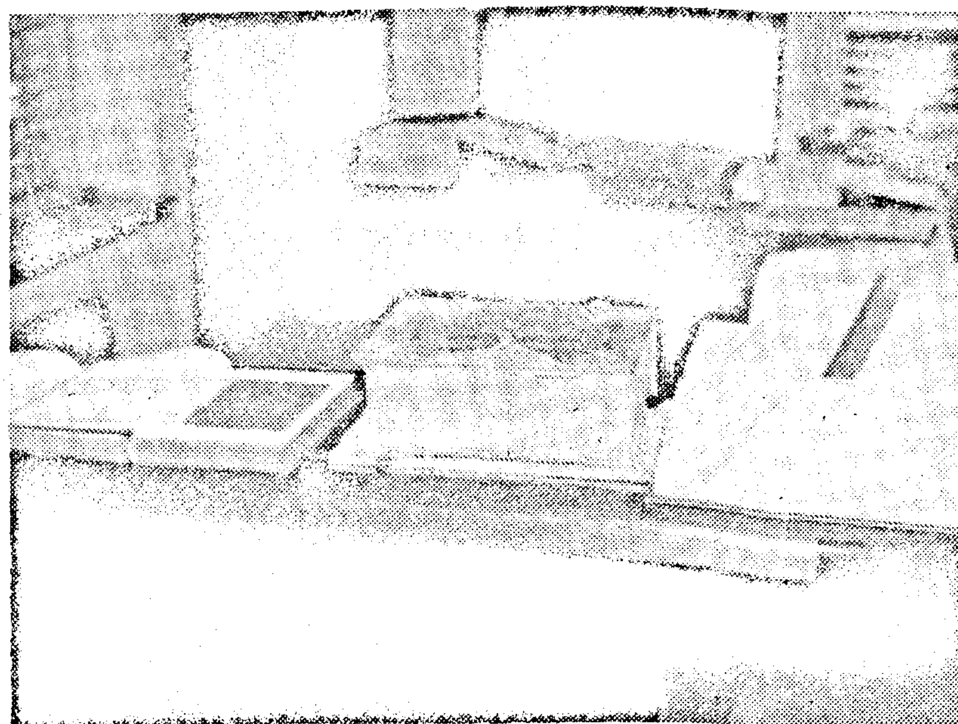
Vredesvoorwaarden aanvaard

Buenos Aires. — De Argentijnse staatsradio heeft officieel bekendgemaakt, dat de loyalisten de vredesvoorwaarden der opstandelingen hebben aanvaard.

De omroep maakte bekend, dat deze voorwaarden, die door de opstandelingen werden opgelegd, spoedig zouden worden bekendgemaakt. De radio ontkende, dat de vijandelijkheden waren hervat en zei, dat in het gehele land rust heerste.

Later meldde de oproep, dat de militaire junta, die het bewind van oud-president Perón overnam, alle voorwaarden der rebellen had aanvaard.

Ten noordwesten van Hannover is een Thunderjet van de vliegbasis Volkel neergestort. De Nederlandse piloot, sergeant-vlieger A. Kloosterman, kwam hierbij om het leven. Hij was 23 jaar en ongehuwd.

Op deze tafel zijn de oude exemplaren van de Bijbel gelegd. In het midden ziet men de familiebijbel van Beaujon, gedateerd 1730. Verder vindt men hier de oudste Bijbel vanuit de 16e eeuw en een Hebreeuws/Spaanse Bijbel met familieregister uit 1761.

Celle. — Sinds enige tijd is bij elke Nederlandse artillerie-afdeling (drie batterijen) organiek ingedeeld een radarpeloton, dat de sector van de afdeling bestrijkt. Dit radarpeloton heeft primair tot taak de stellingen van de vijandelijke artillerie en speciaal die van de zware mortieren op te sporen.

181 exemplaren van Boek der boeken op expositie

Oranjestad. — Het was een lofwaardig streven van de kerkeraad van de Protestantse Gemeente op Aruba om een bijbeltentoonstelling te houden. De bibliothecaris van de Openbare Boekerij, de heer Joh. Hartog, verleende hiertoe gaarne medewerking en dank zij de steun, welke men allerwege ontving is de expositie uitgegroeid tot een manifestatie van het geloof in Gods Woord. Zowel de heer Johan Hartog als dominee W. Baart zijn dan ook zeer erkentelijk voor de wijze waarop spontaan medewerking werd verleend.

De tentoonstelling van Bijbels werd opgezet in de Openbare Leeszaal en is vrij toegankelijk. Men kan de ingang gebruiken aan de Schoolstraat en de auto parkeren tegenover het postkantoor (dus achter de Bibliotheek), of de auto parkeren in de Wilhelminastraat en van de hoofdingang gebruik maken.

Op de expositie vindt men alle mogelijke soorten bijbels, geschriften, psalmboeken, foto-copiën van handschriften, zelfs van die waarvan het origineel inmiddels verloren is gegaan, platenbijbels, tijdschriften, enz. In totaal werden er 181 bijbels verzameld in 22 verschillende talen. Men vindt er de geschiedenis van de Engelse Bijbel, wanneer deze voor het eerst gedrukt werd en wanneer er telkens een nieuwe vertaling kwam. In feite is de Bijbel het eerste boek, dat gedrukt werd.

Er is een bijbel bij, waarin zes vertalingen staan — alle Nederlandse — protestantse en 1 rooms katholieke vertaling. Er is een aparte afdeling voor Rooms Katholieke Bijbeluitgaven o.w. van het Pauselijke Bijbel Instituut. Dit instituut werd door Paus Pius XII in het leven geroepen en paters Jesuïten hebben de vertalingen ter hand genomen, w.o. Petrus Canisius.

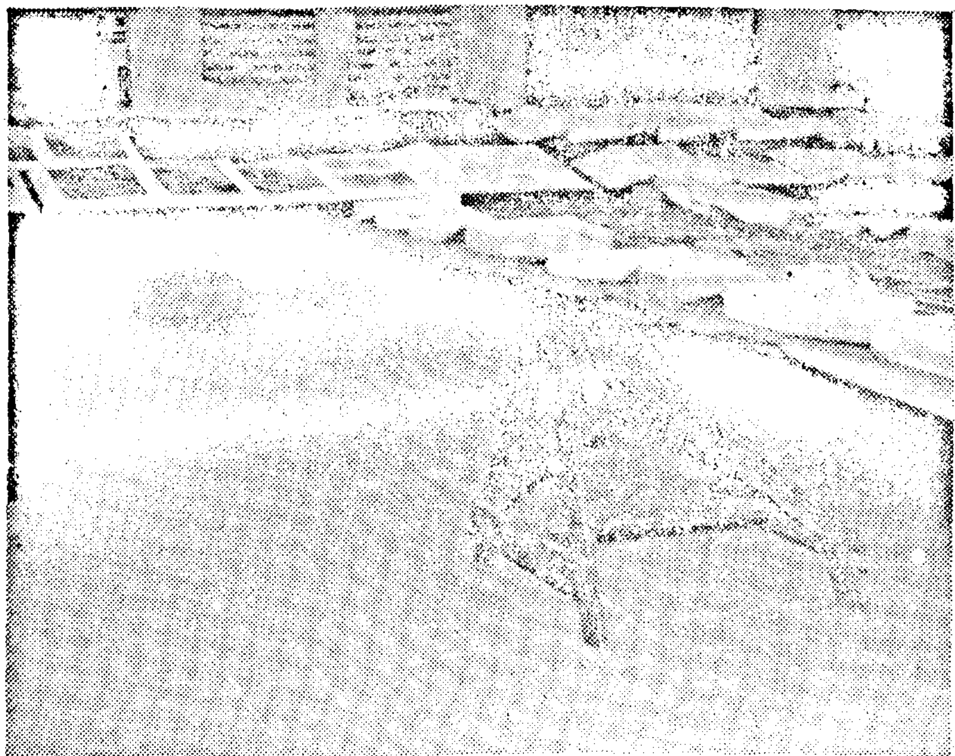
De Bijbel in de grondtekst is voor het Oude Testament geschreven in het Hebreeuws voor het Nieuwe Testament in het Koinè Grieks. De antieke Bijbelvertalingen, de Septuaginta in het Grieks dateert van 250 voor Christus, het exemplaar dat op de tentoonstelling is te zien dateert van later. Toch is er een zeer oude Nederlandse Bijbel bij, welke dateert uit de 16e eeuw. Het juiste jaartal kon niet worden ontcijferd, maar is in ieder geval van vijftienhonderd zoveel. De officiele tekst van de R.K. Kerk in het Latijn heet Vulgata.

De exemplaren op de tentoonstelling zijn gesteld in het Hebreeuws, Koiné-Grieks, Nederlands, Fries, Frans, Duits, Engels, Spaans, Italiaans, Deens, Fins, Letlands, Russisch, Hongaars, Esperanto, Braziliaans Portugees, Nieuw-Grieks, Papiamento, Chinees, Maleis in Arabische letters, Bataks en Karo Bataks(Sumatra).

Op twee aparte tafels is de keurcollectie uitgestald van het Nederlandse Bijbel Genootschap, doch hoewel dit Genootschap de Bijbel in vele talen uitgeeft, zijn de hier aanwezige Bijbels alle in het Nederlands gesteld.

De Bijbel welke door de heer Merx werd afgestaan is wel de oudste van de gehele collectie. Het is een katholieke Bijbel, waarin platen voorkomen met teksten in Latijn. De antieke Bijbel van de familie Beaujon uit het jaar 1730 is eveneens een bijzonder exemplaar, evenals die welke door de heer Monty Maduro werd afgestaan. Hebreeuws en Spaanse tekst. Bovendien werd deze Bijbel — het Oude Testament — gebruikt als familie-register en er komen nog zeer oude foto's in voor. Verder is er nog een psalmenvertaling te zien van Marnix van St. Aldegonde. Dr Hartog heeft voor deze expositie een flinke greep gedaan in zijn persoonlijk archief, w.o. foto-copiën van handschriften van bijbelvertalers van over 1000 jaar oud.

Hoe moeilijk het is de Bijbel te vertalen van het Hebreeuws of Grieks in een andere taal, moge uit het volgende blijken. De zendelingen Kruyt en Adriani waren onder Oosterse volken, waarvan men het begrip vergiffenis niet kende. Door verschillende verhalen en voorbeelden moesten nieuwe begrippen gecreëerd worden o.a. door het verhaal van de Barmhartige Samaritaan. Zo ontstonden nieuwe begrippen bij deze oud volkeren en dit is misschien wel de reden, waarom men soms in Oosterse talen woorden aantreft van Hebreeuwse, Griekse of Latijnse oorsprong. De opdracht van Jezus, "Verkondig het Evangelie aan alle volkeren der aarde" — het motto van deze tentoonstelling —, is een opdracht, waaraan nog dagelijks gearbeid wordt.

Op bovenstaande foto's ziet men een gedeelte van de tentoongestelde bijbels en aan de wand de foto-copieën van handschriften van bijbelvertalers. Deze handschriften zijn wel meer dan 1000 jaar oud en van enige daarvan is het origineel in de Spaanse burgeroorlog vernietigd. De tentoonstelling is vanaf heden tot en met Vrijdag geopend en kan bezocht worden op de uren, dat de Openbare Leeszaal geopend is. Hedenavond om 20.30 uur zal dr. Joh. Hartog een inleidend woord spreken, Donderdag om dezelfde tijd drs. W. Baart en Vrijdagavond drs. MacClain van Casa Evangelica.

Optreden tegen Peron's knokploegen bloedigste episode van Argentijnse revolutie

Buenos Aires. — Omtrent het uitmoorden van het hoofdkwartier van het nationaal verbond in Buenos Aires, la Alianza Libertadora Nacionalista, schrijf de Reuter correspondent dat het verbond een fascistische organisatie was, die optrad als de knokploegen van Peron. Wanneer er ook maar ergens zich moeilijkheden voordeden traden zij op als een soort partijleger. Op 16 Juni tijdens de opstand van de Marine braken zij het arsenaal in Buenos Aires open en stalen er wapens, waarna zij iedereen, die als tegenstander beschouwd werd lastig vielen. Zij deden wat zij wilden en namen zelfs af en toe de plichten van de politie over.

Bij het uitbreken van de laatste revolutie sloten zij de San Martin straat voor hun hoofdkwartier af. Toen Reuters correspondent Vrijdag j.l. een bezoek bracht aan de leider van deze organisatie William Patrick Kelly, was het hoofdkwartier vol met jonge kerels, die rood en blauwe armbanden om hadden en zich als militiemannen gedroegen. Iedereen had een geweer en het gebouw was opgepropt met wapens en munitie.

Later werd het gebouw door troepen omsingeld en begonnen onderhandelingen voor de overgave. Tenslotte werd het leger ongeduldig door de voortdurende weigering in te gaan op de gestelde voorwaarden en is het gebouw in de loop van de nacht met de grond gelijk gemaakt. Af en toe worden nog leden van de organisatie, die of buiten het gebouw waren of kans gezien hebben de dood te ontsnappen, opgepakt. Het optreden tegen la Alianza Libertadora Nacionalista is ongetwijfeld de bloedigste episode van de revolutie. Het aantal omgekomenen is voorlopig niet te raden, maar de aanblik der puinhopen van wat eens een gebouw van twee verdiepingen was laat zien, dat het bombardement gedurende ruim een uur een hoge tol heeft geëist. De leider der Nacionalistas, William Patrick Kelly, zou zich overgegeven hebben en nu een gevangene der rebellen zijn. Het bloedige optreden der opstandelingen was kennelijk bedoeld als een les voor andere gewapende burgers., die het in hun hoofd zouden willen halen verzet te plegen.

Hoewel de militaire junta in Buenos Aires aangekondigd heeft, dat het vandaag een normale werkdag zou zijn, wagen duizenden inwoners zich niet uit hun woningen, vooral na de bloedige episode van gisteravond bij het hoofdkwartier van de Alianza Libertadora Nacionalista in het centrum van de stad. Men volgt liever de gebeurtenissen over de radio. Intussen vraagt iedereen zich af, waarom de vredesonderhandelingen zo'n weinig belovend verloop hebben. Het antwoord hierop zou volgens sommigen zijn een streven van de junta in Buenos Aires om Perón te redden. Een andere vraag, die eenieder op de lippen brandt, is: „Waar is Perón? Volgens geruchten, die vanmorgen de ronde deden, zou hij zich nog steeds bevinden aan boord van een Paraguese oorlogsbodem, die in de haven van Buenos Aires voor anker ligt. Maar volgens een andere lezing zou hij onderdak hebben gevonden in de ambtswoning van de Paraguese ambassadeur, Juan Chaves.

Wenen. — Oostenrijk heeft een Italiaanse uitnodiging aanvaard om deel te nemen aan een internationale conferentie over Triëst, aldus is officieel bekend gemaakt.

CURACAO

Begrotings-commissie ingesteld

Willemstad. — Uit de Staten is een commissie gevormd, die zich zal belasten met het bestuderen van de begroting, teneinde een effectievere werkwijze bij de handeling daarvan in de vaste commissies en de Staten te bewerkstelligen.

Leden van deze nieuwe commissie zijn de heren Braam (voorz.), Voges, L. Beaujon, Gerharts, Debrot, v.d. Hoeven, Werleman, Lopes en Geerman.

Het ligt in de bedoeling, dat de commissie een prae-advies omtrent de begroting uitbrengt aan de vaste commissies.

Naar wij vernemen zullen de leden van de nieuw gevormde commissie morgen op Aruba bijeenkomen. Vrijdag a.s. zijn zij de gast van Lago, die hen een lunch zal aanbieden.

Regen als spelbreker

Willemstad. — Gisteravond moesten zowel op het basketballveld als op het tennisveld de wedstrijden uitgesteld worden door de vallende regen. Op het St Thomascollege hadden de jongens van Huracan al twee quarters in hun voordeel op Sithoc, doch door de gladheid van het veld en de aanhoudende regen moest men de resterende quarters uitstellen.

Op Mundo Nobo heeft Nahr de titel behaald in de C-klasse en het is een zeer prettige en sportieve wedstrijd geweest tussen Nahr en Paulette. Beiden gaven goed spel te zien. De belangstelling, zowel bij tennis als basketball is slecht te noemen.

De minister moet in de Staten komen

Willemstad. — Er schijnt bij de Staten enmatige belangstelling te bestaan om de merkwaardige brief terzake de benoeming van een Nederlandse arts tot wnd Inspecteur van de Volksgezondheid te behandelen. De Staten zullen deze brief dan alleen behandelen wanneer de Minister van Volksgezondheid A.E. Booi — zoals te doen gebruikelijk is — persoonlijk in de commissievergadering der Staten verschijnt.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 6 in en 3 uit; tankschepen 15 in en 7 uit; zeilschepen 2 in en 12 uit. Passagiers landend 10, vertrokken 5 en doorgaand 15.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 11 uit. Passagiers landend 108 en doorgaand 106.

Dankbetuiging

Langs deze weg betuigt ondergetekende zijn hartelijke dank voor de zeer grote belangstelling ondervonden, zowel tijdens de H. Mis als de Receptie ter gelegenheid van zijn Zilveren Professiefeest in de Orde van de H. Dominicus.

Soto, 20 September 1955

P. fr. TH. J. WOLTERS O.P.

Pastoor

Onze Lieve Heer schonk ons een dochtertje:

GUISELLE PHILOMENE

JOHNNY MAURICIO

MILKA MAURICIO-RIGAUD

ARLENE

Curaçao, Sept. 17 1955.

De postduiven vlogen

Willemstad. — De Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" heeft de vierde uit een serie van vijf wedvluchten gehouden uitsluitend voor jonge duiven vanaf Bonaire.

Ingekorfd werden 107 duiven. De hoogst gemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald, bedroeg 1411,788 meter per minuut. De uitslag was als volgt:

Anamaet de Boef: 1.2.3.
Van Lit: 4.5.9.22.31.34.36.
Hofmans: 6.20.24.
Vis: 7.12.13.14.29.
Trappenberg: 8.16.17.28.
Rojer: 10.15.27.
Paulina: 11.26.32.
Zieck: 18.21.23.30.35.
Willems: 19.25.33.

Zware schade in Venezuela

Caracas. — In Venezuela heeft zware regenval Dinsdag het centrum van het land en de staten Sucre, Lara en Falcón geteisterd. In Calabozo in midden Venezuela zijn door de storm 105 huizen vernield en talrijke beschadigd. Een man werd door de bliksem getroffen en gedood; twaalf anderen liepen verwondingen op.

In Maracaibo zijn 2500 huizen overstroomd. Twee mensen worden daar vermist.

Muenchen. — Door bemiddeling van de Amerikaanse zender „Vrij Europa" te Muenchen zijn in het afgelopen anderhalve jaar 350.000 ballonnen met 200 millioen propaganda-pamfletten naar de Oosteuropese landen gestuurd.

Biedt hun de helpende hand

Pioniers van Reclassering en Kinderbescherming hadden vooruitziende blik

(Onder auspiciën van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao)

Het is thans tien jaren geleden, dat de begrippen Reclassering en Kinderbescherming hun intrede op Curaçao deden. En omdat de besprekingen over deze begrippen de voorbereiding zijn geweest voor het oprichten van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao, stellen wij er prijs op, in dit artikel enige namen te noemen: Pater Ph. H. Offermans O.P.; Rabbijn I. Jessurun Cardozo; Mr. D. S. Jessurun Cardozo; Ds. C. Th. Steenstra; Dr. H. M. Waszink; Mej. A. M. Capello; Hr. S. A. L. Maduro en Hr. L. A. J. de Lannoy.

Zij zijn de grondleggers van het werk van de Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao en het is ons een behoefte, namens de bevolking van ons eiland in het algemeen en namens de vele honderden reclassanten en pupillen in het bijzonder, oprechte dank te brengen voor hun initiatief en voorbereidend werk. Met belangstelling hebben wij in het archief de eerste resultaten gelezen, die door deze pioniers werden geboekt. Wanneer wij bedenken, dat dit werk geheel in vrije tijd moest worden verricht, maakt onze belangstelling plaats voor bewondering.

De door deze pioniers aangegeven koers is gebleken goed te zijn en wordt thans na tien jaren nog steeds gevolgd. Van een bijzonder vooruitziende blik getuigt het feit, dat reclassering en Kinderbescherming op Curaçao niet mag worden gekoppeld aan een Godsdienstige of politieke overtuiging.

Bij de samenstelling van het Bestuur en de benoeming van de ambtenaren werd en wordt hiermede nauwgezet rekening gehouden. Reclassering en Kinderbescherming is het helpen van mensen, die in nood verkeren, ongeacht hun Godsdienstige of politieke opvattingen, ongeacht hun rang of stand, ongeacht hun ras of nationaliteit.

In het jaarverslag van de Stichting over het jaar 1947 lezen wij, dat er ten behoeve van de Rechterlijke Macht 11 voorlichtingsrapporten werden uitgebracht; 16 ex-delinquenten aan een passende werkkring werden geholpen; en 2 voorwaardelijk-veroordeelden bij vonnis onder toezicht van de Reclassering werden gesteld. Aan het einde van het jaar waren er 29 persoonsdossiers aangelegd. Het begin was er. In alle bescheidenheid merkt het jaarverslag over 1947 op: „We zijn onderweg en dat wil heel wat zeggen, wanneer het gaat over terreinen zonder wegen". Onvermoeid werden de werkzaamheden in 1948 voortgezet en ondanks het voortgaan over ongebaand terrein, boekte men resultaten. Voorwaar, uit alles blijkt, dat deze pioniers bezield waren met de ware reclasseringsgedachte.

Het aantal dossiers steeg in 1948 tot 65, terwijl 10 voorwaardelijk veroordeelden onder toezicht werden gesteld. In 1949 werden de reclasserings-werkzaamheden zo omvangrijk, dat het niet langer mogelijk bleek, met uitsluitend vrijwillige krachten voort te gaan, ondanks het feit, dat deze hun gehele vrije tijd beschikbaar stelden.

Dientengevolge werd een subsidieaanvrage ingediend, waarop door de Staten gunstig werd beslist. Hierdoor werd het mogelijke financiële verplichtingen op langere termijn aan te gaan en werd op 15 September 1949 een bezoldigd reclasseringsambtenaar benoemd, zijnde de Hr. C. G. Grootens.

Aan het einde van 1949 bedroeg het aantal dossiers reeds 130, terwijl 29 personen bij vonnis onder toezicht werden gesteld.

In deze tijd kreeg de Stichting ook de beschikking over een eigen kantoor in de vorm van een vertrek aan het z.g. Riffort.

Steeds meer breidden de werkzaamheden zich uit, zodat eind 1953 reeds 837 persoonsdossiers waren aangelegd.

In dat jaar werden niet minder dan 51 voorlichtingsrapporten uitgebracht, terwijl 76 personen bij vonnis onder toezicht werden gesteld.

Het behoeft geen betoog, dat deze werkzaamheden voor één persoon te veel werden, waardoor talrijke gevallen niet in behandeling konden worden genomen. Het Bestuur zag dan ook de noodzaak in om een tweede ambtenaar in dienst te nemen, die aanvankelijk gedurende halve dagen werkzaam was.

Vanaf 1 Januari 1955 beschikt de Stichting over een tweede reclasseringsambtenaar, zijnde de Hr. H. van de Westeringh, die thans gedurende hele dagen werkzaam is. Het werk blijft zich uitbreiden, steeds meer mensen doen een beroep op onze Stichting.

Het is niet mogelijk om de ogen te sluiten voor de ellende, de zorg en het verdriet, waarin velen van ons volk verkeren. Wij kunnen de velen, die een beroep op ons doen, niet zo maar wegzenden. Wij zullen helpen, wie en waar we kunnen helpen.

Om aan alle aanvragen om hulp en bijstand te kunnen voldoen is het Bestuur van de Stichting voornemens een leger van goedwillende burgers op Curaçao te mobiliseren, dat haar zal bijstaan bij de vele werkzaamheden. Het begin is er reeds; verschillende personen hebben zich bereid verklaard om mede te helpen. Op zeer velen zullen wij in de naaste toekomst een beroep doen. Wij hopen en vertrouwen, dat dit beroep niet tevergeefs zal blijken te zijn. Let wel, wij vragen niet om ervaren krachten met de nodige capaciteiten op reclasseringsterrein; wij vragen alleen mensen met een warm hart, die beseffen, dat zij temidden van een gemeenschap leven en aan deze gemeenschap verplichtingen hebben. Wij vragen mensen met een open oog, een open oor en een open hart voor de fouten, de zorgen, het verdriet van hun medemensen en voor de ellendige omstandigheden waarin zij verkeren.

Wij vragen mensen, die niet alleen maar beschikken over eigen-liefde, maar die ook vervuld zijn van liefde voor de naaste, in het bijzonder, wanneer deze zich in nood of zelfs op de rand van een afgrond bevindt.

Onze eilandelijke bevolking wordt gevormd door mensen van verschillende rassen en nationaliteiten; van een historisch gegroeide band is er maar weinig sprake.

Iedere bevolkingsgroep heeft haar eigen belangensfeer en leeft voort zonder zich veel te bekommeren om het wel en wee van een andere groep. Men heeft over het algemeen wel een open oog en oor voor de fouten van een andere groep, echter geenszins met de bedoeling deze fouten te helpen voorkomen of de nadelige gevolgen ervan te verzachten.

Voor de toekomst van de Curaçaose samenleving is het uitermate belangrijk, dat zij, die deel uitmaken van de vaste bevolking, zich niet in de eerste plaats voelen, als behorende tot een bepaald ras of bepaalde nationaliteit, maar dat zij zich bewust worden, deel uit te maken van één volk. Het gaat er niet om welke huidskleur men heeft of uit welk land men afkomstig is; het gaat er om, dat men deel uit maakt van één samenleving, die alleen kan blijven voortbestaan, wanneer men zich volledig bewust is van de verplichtingen die **ieder lid** heeft ten opzichte van **ieder ander lid.**

Wij schreven reeds in een vorig artikel „wie de jeugd heeft, heeft de toekomst".

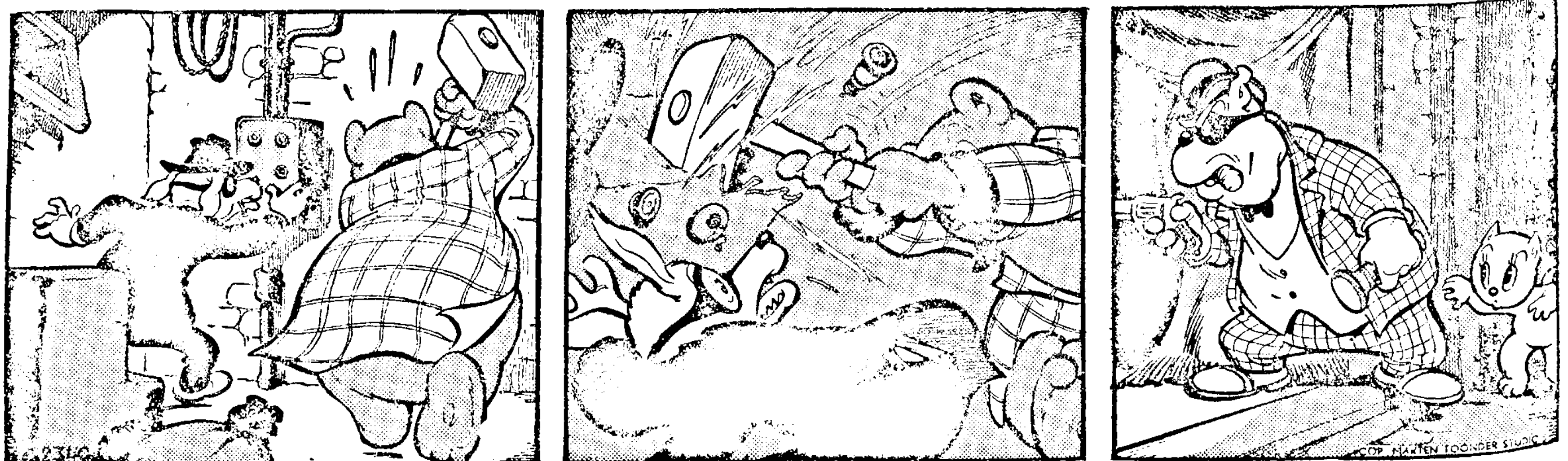
Dit geldt overal ter wereld en ook op Curaçao. Curaçao heeft de jeugd niet en krijgt die jeugd ook nooit, wanneer iedere groep alleen maar oog en oor blijft hebben voor de problemen en noden van de eigen jeugd. Het Curaçaose volk zal als **volk** moeten strijden tegen de misdaad, tegen de zedenverwildering en tegen de bandeloosheid. Deze strijd biedt geen kansen, wanneer wij strijden als Landskind — Hollander — Surinamer — Portugees — Chinees of Bovenwinder afzonderlijk. In deze strijd moeten wij één zijn in de vorm van **volk van Curaçao.**

Wij hopen van harte, dat die eenheid niet pas dan zal worden geboren, wanneer wij door de nood daartoe worden gedreven.

Op de 8ste Parachute-springen wedstrijd, die kortgeleden op het vliegveld Tushino nabij Moskou werd gehouden, zijn enige nieuwe records gevestigd. Mej. Mukhina brak het nationale en wereldrecord voor een gecombineerde sprong van 1600 meter met vertraagde opening van de parachute in een vastgestelde cirkel. Het gemiddelde resultaat van haar twee sprongen was, dat zij 7.08 meter van het midden van de cirkel kwam.

TOM POES en de Dolle Doffer

2340 — Heer Bommel staarde met uittredende ogen en stokkende adem naar de binnendringende gedaante. De schurk had niets in de gaten. Zijn dunne lippen plooiden zich in een koude glimlach en zijn ogen glinsterden opgewekt onder het maskertje.

Ja, zó verhard was het gemoed van deze Hieper, dat hij binnensmonds met de muziek van het bandje boven meezong, terwijl hij zich voor zijn euveldaad gereed maakte. .... Op zijn gemak voor het schakelbord staande nam hij de verschillende knopen in ogenschouw en stak toen de benige hand uit om een einde aan het licht te maken. ....

Doch daar naderde de gerechtigheid reeds! Langzaam en onhoorbaar verrees de sterke gedaante van heer Ollie uit de schaduwen, een zware houten hamer boven het hoofd drillend. „Halt schurk!" riep hij met vreselijke stem, „het is met u gedaan!"

Zo sprekende liet hij zijn instrument met grote kracht omzwiepen. Helaas. Hij had niet moeten roepen. Want nu sprong de gewaarschuwde indringer hevig schrikkend opzij, zodat heer Ollie's gereedschap diep in het schakelkastje drong en daar een duchtige kortsluiting veroorzaakte. ....

Zo gingen dus toch de lichten uit. Tom Poes slenterde zo'n beetje bij de serredeuren om toen het gebeurde en nu werd hij ernstig gerust. Bul Super had reeds enige tijd zijn plaats achter de gordijnen ingenomen en stond zwijgend met zijn revolver te spelen. Waarschijnlijk wachtte hij even tot Hieper naar boven kwam snellen, maar toen dat te lang duurde knipte hij zijn lantaren aan en schoof het veiligheidspalletje van zijn revolver terug. Tom Poes begreep, dat hij nu zelf iets moest gaan doen......

Nog geen scheidsrechter

Den Haag. — De scheidsrechter voor de wedstrijd Nederland — België, welke 16 October te Rotterdam wordt gespeeld, is nog niet aangewezen. De besturen van de beide bonden voeren over dit punt nog besprekingen. Het staat vast, dat voor de ontmoeting tussen Nederland en Noorwegen, 6 November te Amsterdam vastgesteld, een Belgisch drietal (scheidsrechter plus twee grensrechters) zal worden gekozen.

Landen wedstrijd tegen Portugal?

Den Haag. — De K.N.V.B. heeft, nu de landenwedstrijd tussen Nederland en Joegoslavië op 10 Mei as. geen doorgang vindt, zich tot Portugal gewend met het verzoek op Hemelvaartsdag van het volgend jaar een officiële ontmoeting tussen beide landen vast te stellen. De Portugese voetbalbond heeft het verzoek in beraad gehouden.

Het bezoek, dat de Aga Khan aan Nederland zou brengen, gaat op doktersadvies niet door.

De dood kan geen spaak in het wiel steken

Tourist Trophy wordt volgend jaar weer georganiseerd

Belfast. — Ondanks de ongevallen, waarbij drie Britse coureurs gedood werden, zal de Tourist Trophy het volgend jaar weer georganiseerd worden, aldus Lord Howe, de voorzitter van de Britse club van autocoureurs, bij de prijsuitreiking. De coureurs kennen de risico's, die zij nemen en accepteren. Wij hebben voldoende maatregelen ter bescherming van het publiek. De autosport gaat verder en verder, aldus Howe.

Fangio heeft bij een tussenlanding op Schiphol verklaard, dat de ongelukken te wijten zijn geweest aan het slechte parcours van Dundrod met zijn veel gevaarlijke bochten. De regen speelde een verraderlijke rol. Het grootste bezwaar was de deelneming van wagens van zeer verschillende cylinderinhoud. Het verschil in snelheden was daardoor veel te groot. De autoraces moesten doorgaan wat betreft de grote prijzen. Dan waren wagens in de baan van gelijke sterkte en parcoursen over het algemeen goed. Zandvoort was een goed voorbeeld met interessante maar gevaarlijke bochten. Er bestaan altijd strijdvragen omtrent het rijden van de Zwitser graaf de Barry, die volgens sommige rijders zijn collega's hinderde. De Barry ontkent dit en liet brieven zien, onmiddellijk na afloop geschreven door andere collega's, dat hij goed reed, onder anderen van Fangio, Moss en Hawthorn. Feit is, dat De Barry na het ongeluk door middel van een zwarte vlag door de organisatie gevolgen werd te stoppen. Na ondervraging door de politie staat vast, dat Ken Wharton de eerste rijder was, die in contact kwam met de verongelukte Cooper van Mayers. Wharton reed met een snelheid van 160 km de brandende vlammenzee binnen. Hij dacht, dat zijn einde gekomen was. Het was een zeldzaam geluk, dat hij het levend afgebracht heeft.

Adres aan ministers

Rally's en Races verbieden

den Haag. — De Nederlandse Vereniging Bescherming Voetgangers meent, dat er van auto- en motorraces een demoraliserende invloed uitgaat op het gedrag van de weggebruikers, vooral op de jeugdige. In een adres aan de minister van Verkeer en Waterstaat dringt het bestuur van de vereniging er daarom op aan, geen vergunning meer te verlenen voor auto- en motorraces te Zandvoort en Assen. De Vereniging Bescherming Voetgangers geeft in dit adres tevens een, aan de pers ontleend, aantal voorbeelden van excessen bij rally's buiten gesloten circuit. In het adres wordt de hoop uitgesproken, dat daarom een verbod zal worden ingesteld tot het houden van autorally's.

Merkwaardig Engels elftal

Londen. — Het Engelse voetbalelftal, dat Zondag 2 October in Kopenhagen tegen Denemarken uitkomt, is als volgt samengesteld: doel: Baynham (Luton Town); achter: Hall (Birmingham) en Byrne (Manch. United); midden: Mac Garry (Huddersfield), Wright (Wolverhampton) (aanvoerder) en Dickinson (Portsmouth); voor: Matthews (Blackpool), Revie (Manch. City), Lofthouse (Bolton), Bradford (Bristol Rovers) en Finney (Preston).

„Eva Peron" weggeschilderd

Lissabon. — De twaalf bemanningsleden van het lijntoestel „Eva Perón" van Aerolineas Argentinias waren op het vliegveld van Lissabon getuige bij een plechtigheid, waarbij de naam „Eva Perón" weggeschilderd werd en de portretten van Eva en generaal Perón uit het toestel werden verwijderd. Het overschilderen en het weghalen geschieden door een beambte van de luchtvaartmaatschappij.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Nieuws van de Leeszaal
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond
21.45 Lichte muziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

Straatsburg. — Op het dezer dagen te Straatsburg gehouden congres van de internationale philatelistische federatie is besloten het volgende congres in September 1956 te Maastricht te houden.

Emmastad

Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2...
Van 23.30 — 07.00 J. Roos tel. 2...

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 24 Sept. 1200 C. L. H. Jonckheer, Hoogstraat 32, W'stad. tel. 24060
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
P. Berends tel. 3416

C.S.M.

Rederij:

I. M. Slagter tel. 3476

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18...
Kantoor tel. 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08...
W. R Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2...

THEATER ASIENTO
Maranatha quartet 20.00 uur.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

128. Hardhandig wordt Eric losgemaakt van de martelpaal en omringd door de Nomaden gaat hij naar een met kleine houten paaltjes afgebakende kampplaats. Chu Ghandra gooit haastig een berenmantel om Eric's verkleumde schouders. Op een teken van Bor Khan komt een Nomade haastig toegelopen met de wapens. Een dolkmes en een grote strijdbijl. Er is bij Eric geen twijfel meer over de aard van dit gevecht. Hij, die met het dolkmes strijden moet, is ten dode opgeschreven. „Zie toe, Noorman," lispelt Tsacha, terwijl hij een klein benen plaatje omhoog houdt. „Voor u de strijdbijl als de witte zijde bovenvalt. Dat het lot beslisse......" En met een snelle handbeweging werpt hij het plaatje in de lucht. Met brandende ogen volgt de Noorman de wentelende val van het kleine schijfje, en dan maakt een doffe wanhoop zich van hem meester. Want uit de sneeuw grijnst de rode zijde hem tegen. Als de twee kamphanen even later in het strijdperk treden, valt er een doodse stilte. De Noorman heeft zijn warme berenmantel, die hem slechts hindert in zijn bewegingen, afgeworpen en met het dolkmes stijf in zijn verkleumde hand, wacht hij Tsacha's aanval af. Zijn bewegingen zijn vaag en onzeker vanwege de ijzige koude. Zoekend als een kat draait de Nomade om zijn gevangene heen, tot hij de zon in de rug heeft, zodat deze recht in Eric's gelaat schijnt. Dan springt hij bliksemsnel toe. Hoewel de Noorman de uitputting nabij is, reageert hij, gestaald door zijn ervaring in talloze gevechten, met een haast mechanische zekerheid. Hij wendt zich een halve slag om en de vlijmscherpe bijl mist hem op een haarbreedte. Tsacha hernieuwt zijn aanval met een woedend gegrauw. De toeschouwers rekken hun halzen en de spanning is haast tastbaar. Plots poogt Eric het fonkelende staal te ontwijken, doch dan glijdt zijn voet uit op de gladde, hard aangestampte sneeuw en ruggelings slaat de Noorman tegen de grond. Chu Ghandra slaakt een gil van ontzetting en terwijl zij bleek als een dode haar hoofd afwendt, heft Tsacha de bijl en springt grijnzend op zijn weerloze tegenstander toe.